

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

57. vuosikerta

4. elokuuta 2014

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2014/C 253/01	Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i>	1
---------------	--	---

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2014/C 253/02	Asia C-547/11: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 5.6.2014 – Euroopan komissio v. Italian tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Valtiontuet — Päätökset 2006/323/EY ja 2007/375/EY — Sardiniassa alumiinioksidin valmistuksessa polttoaineena käytettävien kivennäisöljyjen vapauttaminen valmisteverosta — Takaisinperintä — Kansallisen tuomioistuimen erään maksukehotuksen täytäntöönpanon lykkäämisestä tekemät päätökset)	2
2014/C 253/03	Yhdistetyt asiat C-24/12 ja C-27/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 5.6.2014 (Hoge Raad der Nederlandenin (Alankomaat) esittämät ennakkoratkaisupyynnot) – X BV (C-24/12) ja TBG Limited (C-27/12) v. Staatssecretaris van Financiën (Pääomien vapaa liikkuvuus — Rajoitukset — Osinkojen maksaminen jäsenvaltiosta saman valtion merentakaiselle alueelle — Unionin oikeuden soveltamisala — EU – MMA-erityissääntely)	3
2014/C 253/04	Asia C-35/12 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 22.5.2014 – Valittajana Plásticos Españoles SA (ASPLA) ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Muovisten teollisuussäkkien markkinat — Yhtenä kokonaisuutena pidettävä jatkettu kilpailusääntöjen rikkominen)	3
2014/C 253/05	Asia C-36/12 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 22.5.2014 – Valittajana Armando Álvarez SA ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Muovisten teollisuussäkkien markkinat — Emoyhtiön joutuminen vastuuseen kilpailusääntöjen rikkomisesta, johon tytäryhtiö on syyllistynyt — Perusteluvelvollisuus) . .	4

2014/C 253/06	Asia C-198/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 5.6.2014 – Euroopan komissio v. Bulgarian tasavalta (jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Energian sisämarkkinat — Kaasutoimitukset — Asetus (EY) N:o 715/2009 — 14 artiklan 1 kohta sekä 16 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan b alakohta — Velvollisuus taata maksimikapasiteetti — Virtuaalinen vastakkaissuuntainen kaasunsiirtokapasiteetti — Tutkittavaksi ottaminen)	5
2014/C 253/07	Asia C-356/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 22.5.2014 (Bayerischer Verwaltungsgesichtshofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Wolfgang Glatzel v. Freistaat Bayern (Ennakkoratkaisupyyntö — Liikenne — Direktiivi 2006/126/EY — Liitteessä III oleva 6.4 kohta — Pätevyys — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 20 artikla, 21 artiklan 1 kohta ja 26 artikla — Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista — Ajokortti — Moottoriajoneuvon kuljettamiseen vaadittava fyysinen ja henkinen suorituskyky — Vähimmäisvaatimukset — Näöntarkkuus — Yhdenvertainen kohtelu — Poikkeamismahdollisuuden puuttuminen — Oikeasuhteisuus)	5
2014/C 253/08	Asia C-360/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 5.6.2014 (Bundesgerichtshofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Coty Germany GmbH, aiemmin Coty Prestige Lancaster Group GmbH v. First Note Perfumes NV (Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Asetukset (EY) N:o 40/94 ja N:o 44/2001 — Yhteisön tavaramerkki — Asetuksen (EY) N:o 40/94 93 artiklan 5 kohta — Kansainvälinen toimivalta tavaramerkkiloukkausten osalta — Sen paikkakunnan määrittäminen, missä vahinko sattui — Useiden henkilöiden rajat ylittävä osallistuminen samaan lainvastaiseen toimeen)	6
2014/C 253/09	Asia C-398/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 5.6.2014 (Tribunale di Fermon (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on M (Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehty yleissopimus — 54 artikla — Ne bis in idem -periaate — Soveltamisala — Sopimusvaltion tuomioistuimen päätös menettelyn keskeyttämisestä siirtämättä asiaa rikosasian pääkäsitteilyyn tosiseikkojen ja/tai näytön riittämättömyyden perusteella — Mahdollisuus aloittaa esitutkinta uudelleen, jos ilmenee uusia tosiseikkoja ja/tai uutta näyttöä — Henkilön, jota koskevassa asiassa on annettu ”lainvoimainen tuomio”, käsite — Rikosoikeudellinen menettely toisessa sopimusvaltiossa samaa henkilöä vastaan samasta teosta — Syyteoikeuden raukeaminen ja ne bis in idem -periaatteen soveltaminen)	7
2014/C 253/10	Asia C-539/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 22.5.2014 (Employment Tribunalin (Leicester) (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Z. J. R. Lock v. British Gas Trading Limited (Sosiaalipolitiikka — Työajan järjestäminen — Direktiivi 2003/88/EY — Oikeus palkalliseen vuosilomaan — Palkan rakenne — Peruspalkka ja toteutuneeseen liikevaihtoon perustuva provisio)	8
2014/C 253/11	Asia C-557/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 5.6.2014 (Oberster Gerichtshofin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – KONE AG, Otis GmbH, Schindler Aufzüge und Fahrtreppen GmbH, Schindler Liegenschaftsverwaltung GmbH ja ThyssenKrupp Aufzüge GmbH v. ÖBB Infrastruktur AG (SEUT 101 artikla — Kyseisessä artiklassa kielletystä kartellista aiheutuneiden vahinkojen korvaaminen — Vahingot, jotka aiheutuvat yrityksen sellaisen kielletyn kartellin, johon se ei osallistu, seurauksena perimästä korkeammasta hinnasta (umbrella pricing) — Syy-yhteys)	9
2014/C 253/12	Asia C-56/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 22.5.2014 (Szegedi Ítéltáblan (Unkari) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Érsekcsanádi Mezőgazdasági Zrt v. Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal (Direktiivit 92/40/ETY ja 2005/94/EY — Päätökset 2006/105/EY ja 2006/115/EY — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 16, 17 ja 47 artikla — Toimenpiteet lintuinfluenssan torjumiseksi — Vahinkojen korvaaminen)	9
2014/C 253/13	Asia C-105/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 5.6.2014 (College van Beroep voor het bedrijfslevenin (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – P. J. Vonk Noordegraaf v. Staatssecretaris van Economische Zaken (Maatalous — Yhteinen maatalouspolitiikka — Tilatukijärjestelmä — Asetus (EY) N:o 73/2009 — 34, 36 ja 137 artikla — Tukioikeudet — Laskentaperuste — Karjan ja viljelijän käytettävissä viitekautena olleiden viljelylohkojen perusteella maksettavat palkkiot — Viljelylohkojen pinta-alan määrittämisestä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen muuttaminen — Tukikelpoisten hehtaarien määrän pienentyminen — Viljelijän tukioikeuksiensa määrän pienentämistä ja niiden yksikköarvon korottamista koskeva hakemus — Asetus (EY) N:o 796/2004 — 73 a artiklan 2 a kohta — Hyväksyttävyyys)	10
2014/C 253/14	Asia C-255/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 5.6.2014 (High Courtin (Irlanti) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – I v. Health Service Executive (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaaliturva — Asetus (EY) N:o 883/2004 — 19 artiklan 1 kohta ja 20 artiklan 1 ja 2 kohta — Asetus (EY) N:o 987/2009 — 11 artikla — Jäsenvaltion kansalainen, joka on vakuutettu asuinvaltiossa — Vakavan ja äkillisen sairauden puhkeaminen toisessa jäsenvaltiossa vietetyn loman aikana — Henkilön jätävä tähän toiseen jäsenvaltioon 11 vuodeksi sairautensa vuoksi ja sen vuoksi, että erikoissairaanhoidtoa on saatavilla sen paikan lähellä, jossa hän elää — Luontoissuoritusten tarjoaminen tässä toisessa valtiossa — Asumisen ja oleskelun käsitteet)	11

2014/C 253/15	Asia C-339/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 22.5.2014 – Euroopan komissio v. Italian tasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 1999/74/EY — 3 artikla ja 5 artiklan 2 kohta — Munivien kanojen kasvattamista varustelemattomissa häkeissä koskeva kielto — Munivien kanojen kasvattaminen häkeissä, jotka eivät täytä kyseisen direktiivin vaatimuksia).	12
2014/C 253/16	Asia C-360/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 5.6.2014 (Supreme Court of the United Kingdomin (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Public Relations Consultants Association Ltd v. Newspaper Licensing Agency Ltd ym. (Tekijänoikeudet — Tietoyhteiskunta — Direktiivi 2001/29/EY — 5 artiklan 1 ja 5 kohta — Kappaleen valmistaminen — Poikkeukset ja rajoitukset — Kopioiden luominen internetsivustosta näytölle ja kiintolevyn välimuistiin internetiä selailtaessa — Tilapäinen kappaleen valmistaminen, joka on väliaikaista tai liitännäistä sekä erottamaton ja välttämätön osa teknistä prosessia — Laillinen käyttö — Itsenäinen taloudellinen merkitys)	13
2014/C 253/17	Asia C-129/14 PPU: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 27.5.2014 (Oberlandesgericht Nürnbergin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Rikosoikeudenkäynti Zoran Spasicia vastaan (Ennakkoratkaisupyyntö — Kiireellinen ennakkoratkaisumenettely — Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 50 ja 52 artikla — Ne bis in idem -periaate — Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehty yleissopimus — 54 artikla — Rangaistuksen, jonka henkilö ”on suorittanut” tai jota hän ”parhaillaan suorittaa”, käsitteet)	13
2014/C 253/18	Asia C-146/14 PPU: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 5.6.2014 (Administrativen sad Sofia-gradin (Bulgaria) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) asiassa, joka koskee Bashir Mohamed Ali Mahdia (Viisumi-, turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikka sekä muu henkilöiden vapaaseen liikkuvuuteen liittyvä politiikka — Direktiivi 2008/115/EY — Laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttaminen — 15 artikla — Säilöönotto — Säilöönoton jatkaminen — Hallinto- tai oikeusviranomaisen velvollisuudet — Tuomioistuinvalvonta — Kolmannen maan kansalaiselta puuttuvat henkilöasiakirjat — Maastapoistamispäätöksen täytäntöönpanon esteet — Asianomaisen kolmannen maan suurlähetystön kieltäytyminen myöntämästä henkilöasiakirjaa, jonka perusteella kyseisen maan kansalainen voidaan palauttaa — Pakenemisen vaara — Kohtuullinen mahdollisuus maastapoistamisen toteuttamiseen — Yhteistyön tekemättä jättäminen — Asianomaisen jäsenvaltion mahdollinen velvollisuus myöntää henkilön asemaa koskeva väliaikainen asiakirja).	14
2014/C 253/19	Asia C-520/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Rejonowy w Płocku (Puola) on esittänyt 30.9.2013 – Urszula Leśniak-Jaworska ja Małgorzata Gluchowska-Szmulewicz v. Prokuratura Okręgowa w Płocku .	15
2014/C 253/20	Asia C-177/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 10.4.2014 – María José Regojo Dans v. Consejo de Estado	16
2014/C 253/21	Asia C-183/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Cluj (Romania) on esittänyt 11.4.2014 – Radu Florin Salomie ja Nicolae Vasile Oltean v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj	16
2014/C 253/22	Asia C-216/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Laufen (Saksa) on esittänyt 30.4.2014 – Rikosoikeudenkäynti Gavril Covacia vastaan	17
2014/C 253/23	Asia C-244/14: Kanne 20.5.2014 – Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta	18
2014/C 253/24	Asia C-250/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d’État (Ranska) on esittänyt 26.5.2014 – Air France – KLM v. Ministère des finances et des comptes publics.	18
2014/C 253/25	Asia C-254/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Općinski sud u Velikoj Gorici (Kroatia) on esittänyt 26.5.2014 – VG Vodoopskrba d.o.o. za vodoopskrbu i odvodnju v. Đuro Vladika	19
2014/C 253/26	Asia C-265/14 P: Valitus, jonka Cemex S.A.B. de C.V. ym. ovat tehneet 2.6.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-292/11, Cemex ym. v. komissio, 14.3.2014 antamasta tuomiosta	19
2014/C 253/27	Asia C-272/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vestre Landsret (Tanska) on esittänyt 5.6.2014 – Skatteministeriet v. Baby Dan A/S	21
2014/C 253/28	Asia C-286/14: Kanne 11.6.2014 – Euroopan parlamentti v. Euroopan komissio	21

2014/C 253/29	Asia C-296/14 P: Valitus, jonka Helleenien tasavalta on tehnyt 13.6.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-150/12, Kreikka v. komissio, 9.4.2014 antamasta tuomiosta	22
2014/C 253/30	Asia C-592/12: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 4.4.2014 (Tribunal Superior de Justicia de Madridin (Espanja) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Compañía Europea de Viajeros España S.A. v. Tribunal Económico Administrativo Regional de Madrid (Ministerio de Economía y Hacienda).	22
2014/C 253/31	Yhdistetyt asiat C-215/13 P ja C-216/13 P: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 31.3.2014 – Acron OAO, Dorogobuzh OAO v. Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio ja Fertilizers Europe	22
2014/C 253/32	Asia C-283/13 P: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 3.4.2014 – Henkel AG & Co. KGaA ja Henkel France v. Euroopan komissio ja Tanska	23

Unionin yleinen tuomioistuin

2014/C 253/33	Asia T-595/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.6.2014 – Cantina Broglie 1 v. SMHV – Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (RIPASSA) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin RIPASSA rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki VINO DI RIPASSO — Suhteellinen hylkäysperuste — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 artikla — Perusteluvollisuus)	24
2014/C 253/34	Asia T-260/11: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.6.2014 – Espanja v. komissio (Kalastus — Vesiluonnonvarojen säilyttäminen — Espanja on ylittänyt vuodelle 2010 myönnettyt makrillikiintiöt alueilla VIIIc, IX ja X ja CECAF-alueella 34.1.1 sijaitsevilla Euroopan unionin vesillä — Vuosille 2011 – 2015 myönnettyihin kalastuskiintiöihin tehtävät vähennykset — Puolustautumisoikeudet — Oikeusvarmuus — Luottamuksensuoja — Yhdenvertainen kohtelu)	24
2014/C 253/35	Asia T-273/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.6.2014 – Unister v. SMHV (Ab in den Urlaub) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin Ab in den Urlaub rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Mainonnassa käytettävästä iskulauseesta muodostuva tavaramerkki — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Näytön puuttuminen siitä, että tavaramerkki olisi käytössä tullut erottamiskykyiseksi — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 3 kohta)	25
2014/C 253/36	Asia T-330/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.6.2014 – Hut.com v. SMHV – Intersport France (THE HUT) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin THE HUT rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki LA HUTTE — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	26
2014/C 253/37	Asia T-382/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.6.2014 – Kampol v. SMHV – Colmol Nobel (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin Nobel rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki NOBEL — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	26
2014/C 253/38	Asia T-523/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.6.2014 – Rani Refreshments v. SMHV – Global-Invest Bartosz Turek (Sani) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin Sani rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat yhteisön kuviomerkit Hani tai Ilani ja RANI — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	27
2014/C 253/39	Asia T-207/13: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.6.2014 – 1872 Holdings v. SMHV – Havana Club International (THE SPIRIT OF CUBA) (Yhteisön tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Yhteisön sanamerkki THE SPIRIT OF CUBA — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailuvuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)	27
2014/C 253/40	Asia T-305/09: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 2.4.2014 – Unid v. komissio (Valtiontuet — Sellaisia toimia koskeva puiteohjelma, joita Ranskan maatalouden tunnustetut toimialajärjestöt suorittavat edustamiensa maatalouden ammattikuntien jäsenten hyväksi — Rahoittaminen vapaaehtoisilla maksuilla, jotka on muutettu pakollisiksi — Päätös, jolla tukijärjestelmä todetaan yhteismarkkinoille soveltuvaksi — Päätöksen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	28

2014/C 253/41	Asia T-526/12: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 4.6.2014 – Axa Versicherung v. komissio (Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Tutustumisoikeuden hiljainen epääminen — Kanteen nostamisen jälkeen tehty nimenomainen päätös — Oikeussuojan tarpeen häviäminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	29
2014/C 253/42	Asia T-239/13: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.6.2014 – Atmeh v. SMHV – Fretier (MONTALE MTL MONTALE DeZign) (Yhteisön tavaramerkki — Mitättömyysvaatimus — Mitättömyysvaatimuksen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	29
2014/C 253/43	Asia T-427/13: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 10.6.2014 – Gruppo Norton v. SMHV – Marín Nicolás (Gruppo Norton S.r.l.) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin Gruppo Norton S.r.l. rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen kuviomerkki NORTON HISPANO — Asetuksessa (EY) N:o 2868/95 olevan säännön 49 1 kohta ja asetuksen (EY) N:o 207/2009 60 artikla — Valituslautakunta jättää kanteen tutkimatta — Ilmeisesti täysin perusteeton kanne)	30
2014/C 253/44	Asia T-252/14: Kanne 14.4.2014 – Chemo Ibérica v. SMHV – Novartis (EXELTIS).	30
2014/C 253/45	Asia T-253/14: Kanne 14.4.2014 – Chemo Ibérica v. SMHV – Novartis (EXELTIS).	31
2014/C 253/46	Asia T-256/14: Kanne 23.4.2014 – Giuntoli v. SMHV – Société des produits Nestlé (CREMERIA TOSCANA)	32
2014/C 253/47	Asia T-269/14: Kanne 28.4.2014 – City Index v. SMHV – Citigroup ja Citibank (CITY INDEX)	32
2014/C 253/48	Asia T-273/14: Kanne 30.4.2014 – Lithomex v. SMHV – Glaubrecht Stingel (LITHOFIX)	33
2014/C 253/49	Asia T-278/14: Kanne 27.4.2014 – Dairek Attoumi v. SMHV – Diesel (vyö).	34
2014/C 253/50	Asia T-335/14: Kanne 13.5.2014 – Davó Lledó v. SMHV – Administradora y Franquicias América ja Inversiones Ged (DOGGIS).	35
2014/C 253/51	Asia T-339/14: Kanne 15.5.2014 – Kurchenko v. neuvosto	36
2014/C 253/52	Asia T-346/14: Kanne 14.5.2013 – Yanukovych v. neuvosto	37
2014/C 253/53	Asia T-347/14: Kanne 14.5.2014 – Yanukovych v. neuvosto	39
2014/C 253/54	Asia T-348/14: Kanne 14.5.2014 – Yanukovych v. neuvosto	40
2014/C 253/55	Asia T-354/14: Kanne 19.5.2014 – Comercializadora Eloro v. SMHV – Zumex Group (zumex)	41
2014/C 253/56	Asia T-356/14: Kanne 23.5.2014 – CareAbout v. SMHV – Florido Rodríguez (Kerashot)	42
2014/C 253/57	Asia T-357/14: Kanne 23.5.2014 – Experience Hendrix LLC v. SMHV – JH Licence (Jimi Hendrix).	43
2014/C 253/58	Asia T-358/14: Kanne 23.5.2014 – Hoteles Catalonia v. SMHV – Caixa d’Estalvis de Catalunya (HOTEL CATALONIA LA PEDRERA).	44
2014/C 253/59	Asia T-359/14: Kanne 27.5.2014 – Federación Nacional de Cafeteros de Colombia v. SMHV – Accelerate (COLOMBIANO COFFEE HOUSE)	44
2014/C 253/60	Asia T-360/14: Kanne 21.5.2014 – Švyturyš-Utenos Alus v. SMHV – Nordbrand Nordhausen (KISS)	45
2014/C 253/61	Asia T-363/14: Kanne 2.6.2014 – Secolux v. komissio	46
2014/C 253/62	Asia T-365/14: Kanne 27.5.2014 – CBM Creative Brands Marken v. SMHV – Aeronautica Militare – Stato Maggiore (TRECOLORE)	47

2014/C 253/63	Asia T-366/14: Kanne 28.5.2014 – August Storck v. SMHV (2good).	48
2014/C 253/64	Asia T-369/14: Kanne 29.5.2014 – Sequoia Capital Operations v. SMHV – Sequoia Capital (SEQUOIA CAPITAL)	49
2014/C 253/65	Asia T-385/14: Kanne 4.6.2014 – Volkswagen v. SMHV (ULTIMATE)	49
2014/C 253/66	Asia T-386/14: Kanne 24.5.2014 – Fih Holding ja Fih Ehrversbank v. komissio	50
2014/C 253/67	Asia T-401/14: Kanne 10.6.2014 – Duro Felguera v. komissio	51
2014/C 253/68	Asia T-406/14: Kanne 10.6.2014 – Promoinmo v. komissio	52
2014/C 253/69	Asia T-407/14: Kanne 10.6.2014 – Gres La Sagra v. komissio	53
2014/C 253/70	Asia T-408/14: Kanne 10.6.2014 – Venatto Design v. komissio	53
2014/C 253/71	Asia T-415/14: Kanne 12.6.2014 – Embutidos Rodríguez v. komissio	54
2014/C 253/72	Asia T-416/14: Kanne 12.6.2014 – Grup Maritim TCB v. komissio	55
2014/C 253/73	Asia T-417/14: Kanne 12.6.2014 – Afar 4 v. komissio	55
2014/C 253/74	Asia T-426/14: Kanne 12.6.2014 – Distribuidores y Transportistas de Productos Petrolíferos v. komissio	56
2014/C 253/75	Asia T-427/14: Kanne 12.6.2014 – Almoauto v. komissio.	56
2014/C 253/76	Asia T-428/14: Kanne 12.6.2014 – Gasiber 2000 v. komissio	57
2014/C 253/77	Asia T-429/14: Kanne 12.6.2014 – Uriinmuebles v. komissio	57
2014/C 253/78	Asia T-432/14: Kanne 13.6.2014 – Remolcadores Nosa Terra ja Hospital Povisa v. komissio.	58
2014/C 253/79	Asia T-433/14: Kanne 13.6.2014– Superficies de Alimentación v. komissio	58
2014/C 253/80	Asia T-435/14: Kanne 9.6.2014 – Tose'e Ta'avon Bank v. neuvosto.	59
2014/C 253/81	Asia T-436/14: Kanne 9.6.2014 – Neka Novin v. neuvosto	60
2014/C 253/82	Asia T-442/14: Kanne 16.6.2014 – Metalúrgica Galaica v. komissio	60
2014/C 253/83	Asia T-443/14: Kanne 16.6.2014 – Aprovechamientos Energéticos JG v. komissio.	61
2014/C 253/84	Asia T-452/14: Kanne 17.6.2014 – Laboratoires CTRS v. komissio	62
2014/C 253/85	Asia T-461/14: Kanne 20.6.2014 – Arocasa v. komissio	63
2014/C 253/86	Asia T-465/14: Kanne 24.6.2014 – Vego Supermercados v. komissio	63
2014/C 253/87	Asia T-467/14: Kanne 24.6.2014 – Fonditel Pensiones v. komissio	64
2014/C 253/88	Asia T-469/14: Kanne 24.6.2014 – Dordal v. komissio.	64
2014/C 253/89	Asia T-479/14: Kanne 26.6.2014 – Kendrion NV v. Euroopan unionin tuomioistuim	65
2014/C 253/90	Yhdistetyt asiat T-433/11 ja T-98/12: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 10.6.2014 – Makhlof v. neuvosto	66
2014/C 253/91	Asia T-109/13: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 10.6.2014 – Othman v. neuvosto	66
2014/C 253/92	Asia T-477/13: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.6.2014 – Syrian Lebanese Commercial Bank v. neuvosto	66

Virkamiestuumioistuinin

2014/C 253/93	Asia F-24/12: Virkamiestuumioistuimen tuomio (toinen jaosto) 19.6.2014 – BN v. parlamentti (Henkilöstö — Virkamiehet — Kumoamiskanne — AD 14 -palkkaluokan virkamies, joka hoitaa yksikönpäällikön toimea — Pääjohtajaa kohtaan esitetty väite työpaikkakiusaamisesta — Kieltäytyminen hyväksymästä nimitystä toisella pääosastolla neuvonantajan toimeen, johon liittyy yksikönpäällikön korotuksen menetys — Päätös toisen neuvonantajan toimeen siirtämisestä väliaikaisesti — Yksikön etu — Sääntö palkkaluokan ja viran välisestä vastaavuudesta — Vahingonkorvauskanne — Vahinko sellaisesta toiminnasta, — joka ei ole luonteeltaan päätöksentekoa)	67
2014/C 253/94	Asia F-119/12: Virkamiestuumioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 25.6.2014 – Sumberaz Sotte-Wedemeijer v. Europol (Henkilöstö — Europolin henkilöstö — Convention Europol — Europolin henkilöstösäännöt — Päätös 2009/371/JAI — Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen soveltaminen Europolin toimihenkilöihin — Väliaikaisen toimihenkilön määräaikaisen sopimuksen uudistamatta jättäminen — Kieltäytyminen tekemästä toistaiseksi voimassa olevaa väliaikaisen toimihenkilön sopimusta)	67
2014/C 253/95	Asia F-120/12: Virkamiestuumioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 25.6.2014 – Coutureau v. Europol (Henkilöstö — Europolin henkilöstö — Europol-yleissopimus — Europolin henkilöstösäännöt — Päätös 2009/371/YOS — Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen soveltaminen Europolin toimihenkilöihin — Väliaikaisen toimihenkilön määräaikaisen sopimuksen uudistamatta jättäminen — Kieltäytyminen tekemästä toistaiseksi voimassa olevaa väliaikaisen toimihenkilön sopimusta)	68
2014/C 253/96	Asia F-121/12: Virkamiestuumioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 25.6.2014 – Maynard v. Europol (Henkilöstö — Euroopan poliisiviraston henkilöstö — Europol-yleissopimus — Europolin toimihenkilöiden asema — Päätös 2009/371/YOS — Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen soveltaminen Europolin toimihenkilöihin — Määräaikaisen toimihenkilön määräaikaista palvelussuhdetta ei ole jatkettu — Määräaikaisen toimihenkilön kanssa ei ole tehty toistaiseksi voimassa olevaa sopimusta)	69
2014/C 253/97	Asia F-66/13: Virkamiestuumioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 25.6.2014 – Molina Solano v. Europol (Henkilöstö — Europolin henkilöstö — Europol-yleissopimus — Europolin henkilöstösäännöt — Päätös 2009/371/YOS — Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen soveltaminen Europolin toimihenkilöihin — Väliaikaisen toimihenkilön määräaikaisen sopimuksen uudistamatta jättäminen — Kieltäytyminen tekemästä toistaiseksi voimassa olevaa väliaikaisen toimihenkilön sopimusta)	69
2014/C 253/98	Asia F-67/13: Virkamiestuumioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 25.6.2014 – Rihn v. Europol (Henkilöstö — Europolin henkilöstö — Europol-sopimus — Europolin henkilöstösäännöt — Päätös 2009/371/JAI — Palvelussuhteen ehtojen soveltaminen Europolin toimihenkilöihin — Väliaikaisen toimihenkilön määräaikaisen työsopimuksen uudistamatta jättäminen — Kieltäytyminen myöntää väliaikaiselle toimihenkilölle toistaiseksi voimassa oleva työsopimus)	70
2014/C 253/99	Asia F-56/14: Kanne 18.6.2014 – ZZ v. komissio	70

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*
(2014/C 253/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 245, 28.7.2014

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 235, 21.7.2014

EUVL C 223, 14.7.2014

EUVL C 212, 7.7.2014

EUVL C 202, 30.6.2014

EUVL C 194, 24.6.2014

EUVL C 184, 16.6.2014

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 5.6.2014 – Euroopan komissio v. Italian tasavalta**(Asia C-547/11) ⁽¹⁾****(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Valtiontuet — Päätökset 2006/323/EY ja 2007/375/EY — Sardiniassa alumiinioksidin valmistuksessa polttoaineena käytettävien kivennäisöljyjen vapauttaminen valmisteverosta — Takaisinperintä — Kansallisen tuomioistuimen erään maksukehotuksen täytäntöönpanon lykkäämisestä tekemät päätökset)**

(2014/C 253/02)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Stromsky ja D. Grespan)

Vastaja: Italian tasavalta (asiamies: G. Palmieri, avustajanaan avvocato dello Stato F. Varrone)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Valtiontuet – Gardannen alueella, Shannonin alueella ja Sardiniassa alumiinioksidin valmistuksessa polttoaineena käytettävien kivennäisöljyjen vapauttamisesta valmisteverosta, jonka Ranska, Irlanti ja Italia ovat panneet täytäntöön, 7.12.2005 annetun komission päätöksen 2006/323/EY (EUVL L 119, s. 12) 5 ja 6 artiklaan ja Gardannessa, Shannonin alueella ja Sardiniassa alumiinioksidin valmistuksessa polttoaineena käytettävien kivennäisöljyjen valmisteverovapautuksesta, jonka Ranska, Irlanti ja Italia ovat myöntäneet, 7.2.2007 annetun komission päätöksen 2007/375/EY (EUVL L 147, s. 29) 4 ja 6 artiklaan perustuvia velvoitteita ei ole pantu täytäntöön määräajassa – SEUT 288 artiklan ja [SEUT 108] artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1) 14 artiklan rikkominen – Komission päätösten välitöntä ja tehokasta täytäntöönpanoa koskeva vaatimus – Kyseessä olevan lainvastaisen tuen takaisin perinnässä käytetty menettely on riittämätön

Tuomiolauselmä

- 1) Koska Italian tasavalta ei ole asetetussa määräajassa toteuttanut kaikkia Gardannen alueella, Shannonin alueella ja Sardiniassa alumiinioksidin valmistuksessa polttoaineena käytettävien kivennäisöljyjen vapauttamisesta valmisteverosta, jonka Ranska, Irlanti ja Italia ovat panneet täytäntöön, 7.12.2005 annetussa komission päätöksessä 2006/323/EY eikä Gardannessa, Shannonin alueella ja Sardiniassa alumiinioksidin valmistuksessa polttoaineena käytettävien kivennäisöljyjen valmisteverovapautuksesta, jonka Ranska, Irlanti ja Italia ovat myöntäneet, 7.2.2007 annetussa komission päätöksessä 2007/375/EY (C 78/2001 (ex NN 22/01), C-79/2001 (ex NN 23/01), C 80/2001 (ex NN 26/01)) lainvastaiseksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomaksi katsotun valtiontuen takaisin perimisen edellyttämiä toimenpiteitä, se on jättänyt noudattamatta päätöksen 2006/323 5 artiklaan ja päätöksen 2007/375 4 artiklaan sekä EY 249 artiklan neljänteen kohtaan perustuvia velvoitteitaan

Koska Italia ei säädettyssä määräajassa ole ilmoittanut päätöksen 2006/323 6 artiklan 1 kohdassa ja päätöksen 2007/375 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja, se ei ole noudattanut näihin kahteen säännökseen eikä EY 249 artiklan neljänteen kohtaan perustuvia velvoitteitaan.

2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 13, 14.1.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 5.6.2014 (Hoge Raad der Nederlandenin (Alankomaat) esittämät ennakkoratkaisupyynnöt) – X BV (C-24/12) ja TBG Limited (C-27/12) v. Staatssecretaris van Financiën

(Yhdistetyt asiat C-24/12 ja C-27/12) (¹)

(Pääomien vapaa liikkuvuus — Rajoitukset — Osinkojen maksaminen jäsenvaltiosta saman valtion merentakaiselle alueelle — Unionin oikeuden soveltamisala — EU – MMA-erityissääntely)

(2014/C 253/03)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittajat: X BV(C-24/12), TBG Limited (C-27/12)

Vastapuoli: Staatssecretaris van Financiën

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Hoge Raad der Nederlanden – SEUT 63 artiklan ja SEUT 64 artiklan tulkinta – Alueellinen soveltamisala – Pääomaliikkeet jäsenvaltiosta yhteen sen merentakaisista alueista – Onko merentakainen alue katsottava kolmanneksi valtioksi vai ei

Tuomiolauselma

Unionin oikeutta on tulkittava siten, että se ei ole esteenä sellaiselle jäsenvaltion verotukselliselle toimenpiteelle, jolla rajoitetaan pääomaliikkeitä tämän jäsenvaltion ja sen oman merentakaisen alueen välillä, jos toimenpiteellä pyritään tosiasiasa veronkierron estämistä koskevaan päämäärään ja se on oikeassa suhteessa tähän päämäärään nähden.

(¹) EUVL C 98, 31.3.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 22.5.2014 – Valittajana Plásticos Españoles SA (ASPLA) ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-35/12 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Muovisten teollisuussäkkien markkinat — Yhtenä kokonaisuutena pidettävä jatkettu kilpailusääntöjen rikkominen)

(2014/C 253/04)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Plásticos Españoles, SA (ASPLA) (edustajat: abogado E. Garayar Gutiérrez, abogado M. Troncoso Ferrer ja abogado E. Abril Fernández)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Castilla Contreras ja F. Castillo de la Torre)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-76/06, ASPLA v. komissio, 16.11.2011 antamasta tuomiosta, jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi vaatimuksen kumota osittain [EY] 81 artiklan mukaisesta menettelystä (asia COMP/F/38.354 – Teollisuussäkit) 30.11.2005 tehty komission päätös K(2005) 4634 lopullinen, joka koskee kartellia muovisten teollisuussäkkien alalla, ja toissijaisen vaatimuksen ASPLA:lle määrätyn sakon määrän alentamisesta

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) *Plásticos Españoles SA (ASPLA)* velvoitetaan korvaamaan tästä muutoksenhausta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 89, 24.3.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 22.5.2014 – Valittajana Armando Álvarez SA ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-36/12 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Muovisten teollisuussäkkien markkinat — Emoyhtiön joutuminen vastuuseen kilpailusääntöjen rikkomisesta, johon tytäryhtiö on syyllistynyt — Perusteluvollisuus)

(2014/C 253/05)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Armando Álvarez SA (edustajat: abogado M. Troncoso Ferrer, abogado E. Garayar Gutiérrez ja abogada C. Ruixo Claramunt)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Castilla Contreras ja F. Castillo de la Torre)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-78/06, Álvarez vastaan komissio, 16.11.2011 antamasta tuomiosta, jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi vaatimuksen kumota osittain [EY] 81 artiklan mukaisesta menettelystä (asia COMP/F/38.354 – Teollisuussäkit) 30.11.2005 tehty komission päätös K(2005) 4634 lopullinen, joka koskee kartellia muovisten teollisuussäkkien alalla, ja toissijaisen vaatimuksen Armando Álvarezille määrätyn sakon määrän alentamisesta

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) *Armando Álvarez SA* velvoitetaan korvaamaan tästä muutoksenhausta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 89, 24.3.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 5.6.2014 – Euroopan komissio v. Bulgarian tasavalta(Asia C-198/12) ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Energian sisämarkkinat — Kaasutoimitukset — Asetus (EY) N:o 715/2009 — 14 artiklan 1 kohta sekä 16 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan b alakohta — Velvollisuus taata maksimikapasiteetti — Virtuaalinen vastakkaissuuntainen kaasunsiirtokapasiteetti — Tutkittavaksi ottaminen)

(2014/C 253/06)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: K. Herrmann, S. Petrova, O. Beynet ja T. Scharf)

Vastaaja: Bulgarian tasavalta (asiamiehet: D. Drambozova, E. Petranova ja Y. Atanasov)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen – Maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä ja asetuksen (EY) N:o 1775/2005 kumoamisesta 13.7.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 715/2009 (EUVL L 211, s. 36) 14 artiklan 1 kohdan ja 16 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan b alakohdan rikkominen – Velvollisuus taata kaikille markkinaosapuolille maksimikapasiteetti – Kauttakulkujärjestelmän ja kansallisen kaasunkuljetusjärjestelmän välillä ei ole fyysistä liitântää – Hallitustenväliset sopimukset, jotka ovat esteenä maksimikapasiteetin käyttöön saattamista koskevan velvoitteen täytäntöönpanolle – SEUT 351 artiklan toisessa kohdassa vahvistetun velvoitteen laajuus

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 194, 30.6.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 22.5.2014 (Bayerischer Verwaltungsgerichtshofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Wolfgang Glatzel v. Freistaat Bayern(Asia C-356/12) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Liikenne — Direktiivi 2006/126/EY — Liitteessä III oleva 6.4 kohta — Pätevyys — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 20 artikla, 21 artiklan 1 kohta ja 26 artikla — Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista — Ajokortti — Moottoriajoneuvon kuljettamiseen vaadittava fyysinen ja henkinen suorituskyky — Vähimmäisvaatimukset — Näöntarkkuus — Yhdenvertainen kohtelu — Poikkeamismahdollisuuden puuttuminen — Oikeasuhteisuus)

(2014/C 253/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Wolfgang Glatzel

Vastapuoli: Freistaat Bayern

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Ajokorteista 20.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/126/EY (EUVL L 403, s. 18) liitteessä III, sellaisena kuin se on muutettuna 25.8.2009 annetulla komission direktiivillä 2009/113/EY (EUVL L 223, s. 31), olevan 6.4 kohdan pätevyys – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20, 21 ja 26 artiklan tulkinta – Ajokorttiluokkiin C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 ja D1E kuuluvien moottoriajoneuvojen kuljettamiseen vaadittavaa fyysistä ja henkistä suorituskkyä koskevat vähimmäisvaatimukset – Säännös, jonka mukaan huonomman silmän näöntarkkuuden, tarvittaessa korjaavia linssejä käyttäen, on oltava vähintään 0,1

Tuomiolauselma

Kysymyksen tarkastelussa ei ole ilmennyt mitään seikkaa, joka voisi vaikuttaa ajokorteista 20.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/126/EY liitteessä III, sellaisena kuin se on muutettuna 25.8.2009 annetulla komission direktiivillä 2009/113/EY, olevan 6.4 kohdan pätevyteen Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 artiklan, 21 artiklan 1 kohdan tai 26 artiklan kannalta.

(¹) EUVL C 9, 12.1.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 5.6.2014 (Bundesgerichtshofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Coty Germany GmbH, aiemmin Coty Prestige Lancaster Group GmbH v. First Note Perfumes NV

(Asia C-360/12) (¹)

(Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Asetukset (EY) N:o 40/94 ja N:o 44/2001 — Yhteisön tavaramerkki — Asetuksen (EY) N:o 40/94 93 artiklan 5 kohta — Kansainvälinen toimivalta tavaramerkkiloukkausten osalta — Sen paikkakunnan määrittäminen, missä vahinko sattui — Useiden henkilöiden rajat ylittävä osallistuminen samaan lainvastaiseen toimeen)

(2014/C 253/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Coty Germany GmbH, aiemmin Coty Prestige Lancaster Group GmbH

Vastaaja: First Note Perfumes NV

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Bundesgerichtshof – Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (EYVL L 11, s. 1) 93 artiklan 5 kohdan ja tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 (EYVL L 12, 16.1.2001) 5 artiklan 3 alakohdan tulkinta – Yhteisön tavaramerkki – Kansainvälinen toimivalta tavaramerkkiloukkausten osalta – Teko, johon on syyllistytty ensimmäisessä jäsenvaltiossa ja jossa on kyse osallisuudesta toisen jäsenvaltion alueella tapahtuneeseen tavaramerkkiloukkaukseen – Sen paikkakunnan määrittäminen, missä vahinko sattui

Tuomiolauselma

1) Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 93 artiklan 5 kohdassa olevaa käsitettä ”jäsenvalti[o] –”, jonka alueella loukkaustoimi on tapahtunut”, on tulkittava siten, että silloin, kun tavaramerkkiä loukkaava tavara myydään ja luovutetaan yhden jäsenvaltion alueella, minkä jälkeen ostaja myy sen edelleen toisen jäsenvaltion alueella, kyseisen säännöksen mukaan ei ole mahdollista vahvistaa tuomioistuimen toimivaltaa käsitellä loukkauskanne, joka on nostettu alkuperäistä myyjää vastaan, joka ei itse ole toiminut siinä jäsenvaltiossa, jossa asiaa käsittelevä tuomioistuin sijaitsee.

- 2) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohtaa on tulkittava siten, että silloin, kun on kyse yhteisön tavaramerkillä suojatun merkin sellaista lainvastaista vertailevaa mainontaa tai sopimatonta jäljittelyä koskevasta väitteestä, joka on kielletty jäsenvaltion, jossa asiaa käsittelevä tuomioistuin sijaitsee, sopimattoman kilpailun estämisestä annetussa laissa (*Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb*), mainitun jäsenvaltion tuomioistuimen toimivaltaa ei kyseisen säännöksen mukaan ole mahdollista vahvistaa sen paikkakunnan nojalla, jossa tuon lain rikkomisesta aiheutuvaan vahinkoon kausaaliyhteydessä oleva tapahtuma on sattunut, jos siellä tuomioistuimeen haastettu oletettu tekijä ei ole siellä itse toiminut. Tällaisessa tapauksessa mainitun säännöksen mukaan on sitä vastoin mahdollista vahvistaa sen paikkakunnan nojalla, jossa vahinko on ilmennyt, tuomioistuimen toimivalta käsitellä mainittuun kansalliseen lakiin perustuva vahingonkorvauskanne, joka on nostettu sellaista henkilöä vastaan, joka on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon ja jonka väitetään syylistyneen kyseisessä jäsenvaltiossa tekoon, joka on aiheuttanut tai saattaa aiheuttaa vahinkoa asiaa käsittelevän tuomioistuimen toimialueella.

⁽¹⁾ EUVL C 343, 10.11.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 5.6.2014 (Tribunale di Fermo (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on M

(Asia C-398/12) ⁽¹⁾

(Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehty yleissopimus — 54 artikla — Ne bis in idem -periaate — Soveltamisala — Sopimusvaltion tuomioistuimen päätös menettelyn keskeyttämisestä siirtämättä asiaa rikosasian pääkäsittelyyn tosiseikkojen ja/tai näytön riittämättömyyden perusteella — Mahdollisuus aloittaa esitutkinta uudelleen, jos ilmenee uusia tosiseikkoja ja/tai uutta näyttöä — Henkilön, jota koskevassa asiassa on annettu ”lainvoimainen tuomio”, käsite — Rikosoikeudellinen menettely toisessa sopimusvaltiossa samaa henkilöä vastaan samasta teosta — Syyteoikeuden raukeaminen ja ne bis in idem -periaatteen soveltaminen)

(2014/C 253/09)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Fermo

Pääasian asianosainen

M

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Tribunale di Fermo – Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 54 artiklan tulkinta – Ne bis in idem -periaate – Henkilön, jota koskevassa asiassa on annettu lainvoimainen tuomio, käsite – Jäsenvaltion tuomioistuimen lainvoimainen päätös menettelyn keskeyttämisestä

Tuomiolauselma

Tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14.6.1985 Benelux-talousliiton valtioiden, Saksan liittotasavallan ja Ranskan tasavallan hallitusten välillä tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen, joka allekirjoitettiin Schengenissä (Luxemburg) 19.6.1990, 54 artiklaa on tulkittava siten, että kun on tehty päätös menettelyn keskeyttämisestä siirtämättä asiaa rikosasian pääkäsittelyyn, mikä on sopimusvaltiossa, jossa tällainen päätös on tehty, esteenä sille, että kyseisen päätöksen saaneeseen henkilöön kohdistettaisiin uusi rikosoikeudellinen menettely samasta teosta, ellei häntä vastaan ilmene uusia tosiseikkoja ja/tai uutta näyttöä, kyseistä päätöstä on pidettävä mainitussa artiklassa tarkoitettuna lainvoimaisena tuomiona, joka siis estää uuden rikosoikeudellisen menettelyn samaa henkilöä vastaan samasta teosta toisessa sopimusvaltiossa.

⁽¹⁾ EUVL C 355, 17.11.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 22.5.2014 (Employment Tribunalin (Leicester) (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Z. J. R. Lock v. British Gas Trading Limited

(Asia C-539/12) ⁽¹⁾

(Sosiaalipolitiikka — Työajan järjestäminen — Direktiivi 2003/88/EY — Oikeus palkalliseen vuosilomaan — Palkan rakenne — Peruspalkka ja toteutuneeseen liikevaihtoon perustuva provisio)

(2014/C 253/10)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Employment Tribunal, Leicester

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Z. J. R. Lock

Vastaaja: British Gas Trading Limited

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Employment Tribunal, Leicester – Yhdistynyt kuningaskunta – Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 23.11.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/104/EY (EYVL L 307, s. 18), sellaisena kuin se on muutettuna 4.11.2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/88/EY (EYVL L 299, s. 9), 7 artiklan tulkinta – Työntekijä, jolle maksetaan peruspalkka sekä takautuvasti kuukausittaisia provisioita liikevaihdon ja tehtyjen myyntisopimusten perusteella – Peruspalkan muttei provisioiden säilyttäminen vuosiloman aikana, paitsi jos provisiot liittyvät lomaa edeltäneisiin suorituksiin

Tuomiolauselma

- 1) Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/88/EY 7 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä kansallisille säännöksille ja käytännöille, joiden nojalla työntekijällä, jonka palkka muodostuu yhtäältä peruspalkasta ja toisaalta provisiosta, jonka määrä vahvistetaan kyseisen työntekijän toteuttamien myyntien ja työnantajan niiden johdosta tekemien sopimusten perusteella, on palkallisen vuosilomansa nojalla oikeus vain peruspalkastaan muodostuvaan palkkaan.
- 2) Kansallisen tuomioistuimen on arvioitava sen provision laskentamenetelmiä, johon pääasian kantajan kaltaisella työntekijällä on oikeus vuosilomansa nojalla, unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä vahvistettujen sääntöjen ja arviointiperusteiden perusteella ja direktiivin 2003/88 7 artiklan tavoitteen valossa.

⁽¹⁾ EUVL C 46, 16.2.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 5.6.2014 (Oberster Gerichtshofin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – KONE AG, Otis GmbH, Schindler Aufzüge und Fahrtreppen GmbH, Schindler Liegenschaftsverwaltung GmbH ja ThyssenKrupp Aufzüge GmbH v. ÖBB Infrastruktur AG

(Asia C-557/12) ⁽¹⁾

(SEUT 101 artikla — Kyseisessä artiklassa kielletystä kartellista aiheutuneiden vahinkojen korvaaminen — Vahingot, jotka aiheutuvat yrityksen sellaisen kielletyn kartellin, johon se ei osallistu, seurauksena perimästä korkeammasta hinnasta (umbrella pricing) — Syy-yhteys)

(2014/C 253/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittajat: KONE AG, Otis GmbH, Schindler Aufzüge und Fahrtreppen GmbH, Schindler Liegenschaftsverwaltung GmbH ja ThyssenKrupp Aufzüge GmbH

Valituksen vastapuoli: ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Oberster Gerichtshof – SEUT 101 artiklan tulkinta – Kyseisessä artiklassa kielletystä kartellista aiheutuneiden vahinkojen korvaaminen – Vahingot, jotka aiheutuvat yrityksen sellaisen kielletyn kartellin, johon se ei osallistu, seurauksena perimästä korkeammasta hinnasta

Tuomiolauselma

SEUT 101 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä jäsenvaltion sisäisen oikeuden sellaiselle tulkinnalle ja soveltamiselle, jossa oikeudellisista syistä suljetaan kategorisesti pois se, että kartelliin osallistuneet yritykset ovat siviilioikeudellisesti vastuussa vahingoista, jotka ovat aiheutuneet siitä, että kartelliin osallistumaton yritys on vahvistanut hintansa mainitun kartellin varjossa korkeammiksi kuin ne hinnat, joita olisi sovellettu ilman kartellia.

⁽¹⁾ EUVL C 71, 9.3.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 22.5.2014 (Szegedi Ítéltáblan (Unkari) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Érsekcsanádi Mezőgazdasági Zrt v. Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal

(Asia C-56/13) ⁽¹⁾

(Direktiivit 92/40/ETY ja 2005/94/EY — Päätökset 2006/105/EY ja 2006/115/EY — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 16, 17 ja 47 artikla — Toimenpiteet lintuinfluenssan torjumiseksi — Vahinkojen korvaaminen)

(2014/C 253/12)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Szegedi Ítéltábla

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Érsekcsanádi Mezőgazdasági Zrt

Vastapuoli: Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Szegedi Ítéltábla – Yhteisön toimenpiteistä avian-influenssan torjumiseksi 19.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/40/ETY (EYVL L 167, s. 1) ja yhteisön toimenpiteistä lintuinfluenssan torjumiseksi ja direktiivin 92/40/ETY kumoamisesta 20.12.2005 annetun neuvoston direktiivin 2005/94/EY (EUVL L 10, s. 16) tulkinta – Muun muassa lihakalkkunoiden kasvattava maatalousyritys, jolta evättiin lupa lihakalkkunoiden siirtämiseen kalkkunatilalle, joka sijaitsi hallinnollisella päätöksellä lintuinfluenssan torjumiseksi rajatun suoja- ja valvontavyöhykkeen sisäpuolella – Yksityisille väliaikaisista suojatoimenpiteistä, jotka on toteutettu unionin oikeussääntöjen täytäntöön panemiseksi, aiheutuneiden vahinkojen korvaaminen

Tuomiolauselmä

- 1) Erittäin patogeenisen lintuinfluenssan epäilyihin tautitapauksiin Unkarin luonnonvaraisissa linnuissa liittyvistä tietyistä väliaikaisista suojatoimenpiteistä 15.2.2006 tehtyä komission päätöstä 2006/105/EY ja erittäin patogeenisen lintuinfluenssan esiintymiseen yhteisön luonnonvaraisissa linnuissa liittyvistä tietyistä suojatoimenpiteistä sekä päätösten 2006/86/EY, 2006/90/EY, 2006/91/EY, 2006/94/EY, 2006/104/EY ja 2006/105/EY kumoamisesta 17.2.2006 tehtyä komission päätöstä 2006/115/EY on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä yhtäältä 15.2.2006 ja 21.2.2006 toteutettujen hallintotoimien kaltaisille kansallisille toimenpiteille, joilla perustettiin suojavyöhyke Csátaljan ja Nagybaracskan kuntien (Unkari) alueelle ja joilla kiellettiin siipikarjan kuljetus kyseisen vyöhykkeen läpi, ja toisaalta 23.2.2006 annetun lausunnon kaltaiselle lausunnolle, jossa pääasian valittajan kaltaiselta yritykseltä evättiin lupa kalkkunoiden siirtämiseen sen Nagybaracsassa sijaitsevalle kalkkunatilalle.
- 2) Päätöksiä 2006/105 ja 2006/115 on yhtäältä tulkittava siten, että niihin ei sisälly säännöksiä, joilla otettaisiin käyttöön niissä toteutetuista toimenpiteistä aiheutuvien vahinkojen korvaamista koskeva järjestelmä, eikä niissä viitata tällaisiin säännöksiin, ja pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen kansallisen lainsäädännön, jossa ei säädetä lintuinfluenssaan liittyvien kansallisten suojatoimenpiteiden unionin oikeuden mukaisen toteuttamisen takia aiheutuvien vahinkojen täysimääräisestä, ansionmenetyksen sisältävästä korvaamisesta, laillisuuden arviointi tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevan oikeuden, omistusoikeuden ja elinkeinovapauden kannalta ei toisaalta kuulu unionin tuomioistuimen toimivaltaan.

(¹) EUVL C 147, 25.5.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 5.6.2014 (College van Beroep voor het bedrijfslevenin (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – P. J. Vonk Noordegraaf v. Staatssecretaris van Economische Zaken

(Asia C-105/13) (¹)

(Maatalous — Yhteinen maatalouspolitiikka — Tilatukijärjestelmä — Asetus (EY) N:o 73/2009 — 34, 36 ja 137 artikla — Tukioikeudet — Laskentaperuste — Karjan ja viljelijän käytettävissä viitekautena olleiden viljelylohkojen perusteella maksettavat palkkiot — Viljelylohkojen pinta-alan määrittämistä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen muuttaminen — Tukikelpoisten hehtaarien määrän pienentyminen — Viljelijän tukioikeuksiensa määrän pienentämistä ja niiden yksikköarvon korottamista koskeva hakemus — Asetus (EY) N:o 796/2004 — 73 a artiklan 2 a kohta — Hyväksyttävyyys)

(2014/C 253/13)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Pääasian asianosaiset

Valittaja: P. J. Vonk Noordegraaf

Vastapuoli: Staatssecretaris van Economische Zaken

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta 19.1.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 (EUVL L 30, s. 16) 34, 36 ja 137 artiklan tulkinta – Suorat tukijärjestelmät – Tilatukijärjestelmä – Tuottaja, joka on vuonna 2006 saanut muuhun kuin pinta-alaperusteiseen tuotantoon liittyviä tukioikeuksia – Myöhemmin muutettu viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä – Tukikelpoisten hehtaarien määrän vähentyminen

Tuomiolauselmä

Neuvoston asetuksissa (EY) N:o 1782/2003 ja (EY) N:o 73/2009 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän sekä neuvoston asetuksessa (EY) N:o 479/2008 säädettyjen täydentävien ehtojen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21.4.2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 796/2004, sellaisena kuin se on muutettuna 8.5.2009 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 380/2009, 73 a artiklan 2 a kohtaa on tulkittava siten, että viljelijän tukioikeudet on laskettava uudelleen, jos mainitun viljelijän tukioikeuksia alun perin määritettäessä hänen viitemääränsä on jaettu liian suurella hehtaarimäärällä kyseisessä jäsenvaltiossa tuolloin sovellettujen viljelylohkojen pinta-alan määrittämistä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vuoksi. Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta 19.1.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 137 artiklaa ei voida soveltaa asetuksen N:o 796/2004 73 a artiklan 2 a kohdassa tarkoitettuun korjaukseen.

⁽¹⁾ EUVL C 147, 25.5.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 5.6.2014 (High Courtin (Irlanti) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – I v. Health Service Executive

(Asia C-255/13) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaaliturva — Asetus (EY) N:o 883/2004 — 19 artiklan 1 kohta ja 20 artiklan 1 ja 2 kohta — Asetus (EY) N:o 987/2009 — 11 artikla — Jäsenvaltion kansalainen, joka on vakuutettu asuinvaltiossa — Vakavan ja äkillisen sairauden puhkeaminen toisessa jäsenvaltiossa vietetyn loman aikana — Henkilön jättävä tähän toiseen jäsenvaltioon 11 vuodeksi sairautensa vuoksi ja sen vuoksi, että erikoissairaanhoidon on saatavilla sen paikan lähellä, jossa hän elää — Luontoissuoritusten tarjoaminen tässä toisessa valtiossa — Asumisen ja oleskelun käsitteet)

(2014/C 253/14)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court

Pääasian asianosaiset

Valittaja: I

Vastapuoli: Health Service Executive

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – High Court – Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 883/2004 (EUVL L 166, s. 1) 19 artiklan 1 kohdan ja 20 artiklan 1 ja 2 kohdan tulkinta – Muussa jäsenvaltiossa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa ”oleskelun” käsite – Jäsenvaltion kansalainen, jolla on 11 vuoden ajan ollut vakava sairaus, joka puhkesi hänen ollessaan lomalla toisessa jäsenvaltiossa – Kansalainen, jonka on ollut pakko jäädä toiseen jäsenvaltioon sairautensa vuoksi

Tuomiolauselma

Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 1 artiklan j ja k alakohtaa on tulkittava siten, että tämän asetuksen 19 artiklan 1 kohtaa tai 20 artiklan 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa on niin, että kun unionin kansalainen, joka asuu ensimmäisessä jäsenvaltiossa, sairastuu vakavasti ja äkillisesti lomalla toisessa jäsenvaltiossa, ja hänen on jätävä tähän valtioon 11 vuodeksi sairautensa ja sen vuoksi, että erikoissairaanhoidon on saatavilla sen paikan lähellä, jossa hän elää, tämän kansalaisen on katsottava "oleskelevan" tässä toisessa jäsenvaltiossa, jos hänen elinotujensa tavanomainen keskus on ensimmäisessä jäsenvaltiossa. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on määrittää tämän kansalaisen elinotujen tavanomainen keskus arvioimalla kaikkia asiaankuuluvia tosiseikkoja ja ottaen huomioon asianomaisen henkilön tarkoitus, sellaisena kuin se ilmenee näistä tosiseikoista, koska pelkästään se seikka, että mainittu kansalainen on oleskellut toisessa jäsenvaltiossa pitkän ajanjakson ajan, ei sellaisenaan ja yksin riitä, jotta voitaisiin katsoa hänen asuvan tässä jäsenvaltiossa.

⁽¹⁾ EUVL C 189, 29.6.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 22.5.2014 – Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-339/13) ⁽¹⁾

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 1999/74/EY — 3 artikla ja 5 artiklan 2 kohta — Munivien kanojen kasvattamista varustelemattomissa häkeissä koskeva kielto — Munivien kanojen kasvattaminen häkeissä, jotka eivät täytä kyseisen direktiivin vaatimuksia)

(2014/C 253/15)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Bianchi ja B. Schima)

Vastaaja: Italian tasavalta (asiamies: G. Palmieri, avustajanaan avvocato dello Stato F. Urbani)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Munivien kanojen suojelun vähimmäisvaatimuksista 19.7.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/74/EY (EYVL L 203, s. 53) 3 artiklan ja 5 artiklan 2 kohdan rikkominen

Tuomiolauselma

- 1) Italian tasavalta ei ole noudattanut munivien kanojen suojelun vähimmäisvaatimuksista 19.7.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/74/EY 3 artiklan eikä 5 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole huolehtinut siitä, että 1.1.2012 lukien munivia kanoja ei enää kasvateta varustelemattomissa häkeissä.
- 2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 252, 31.8.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 5.6.2014 (Supreme Court of the United Kingdomin (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Public Relations Consultants Association Ltd v. Newspaper Licensing Agency Ltd ym.

(Asia C-360/13) ⁽¹⁾

(Tekijänoikeudet — Tietoyhteiskunta — Direktiivi 2001/29/EY — 5 artiklan 1 ja 5 kohta — Kappaleen valmistaminen — Poikkeukset ja rajoitukset — Kopioiden luominen internetsivustosta näytölle ja kiintolevyn välimuistiin internetiä selailtaessa — Tilapäinen kappaleen valmistaminen, joka on väliaikaista tai liitännäistä sekä erottamaton ja välttämätön osa teknistä prosessia — Laillinen käyttö — Itsenäinen taloudellinen merkitys)

(2014/C 253/16)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supreme Court of the United Kingdom

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Public Relations Consultants Association Ltd

Vastapuolet: Newspaper Licensing Agency Ltd ym.

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Supreme Court of the United Kingdom – Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY (EYVL L 167, s. 10) 5 artiklan 1 kohdan tulkinta – Oikeus kappaleen valmistamiseen – Poikkeukset ja rajoitukset – Tilapäisten, väliaikaisten tai satunnaisten tai erottamattoman ja välttämättömän osan teknistä prosessia muodostavan kopion käsitteet – Automaattisesti välimuistiin ja tietokoneen näytölle luotu verkkosivun kopio

Tuomiolauselma

Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY 5 artiklaa on tulkittava siten, että käyttäjän tietokoneen näytöllä olevat kopiot ja tämän tietokoneen kiintolevyn välimuistissa olevat kopiot, jotka loppukäyttäjä luo katsellessaan internetsivustoa, täyttävät edellytykset, joiden mukaan näiden kopioiden on oltava tilapäisiä sekä väliaikaisia tai liitännäisiä ja myös erottamaton ja välttämätön osa teknistä prosessia, sekä saman direktiivin 5 artiklan 5 kohdassa vahvistetut edellytykset, ja tällaisia kopioita voidaan näin ollen luoda ilman tekijänoikeuksien haltijoiden lupaa.

⁽¹⁾ EUVL C 260, 7.9.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 27.5.2014 (Oberlandesgericht Nürnbergin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Rikosoikeudenkäynti Zoran Spasicia vastaan

(Asia C-129/14 PPU) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kiireellinen ennakkoratkaisumenettely — Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 50 ja 52 artikla — Ne bis in idem -periaate — Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehty yleissopimus — 54 artikla — Rangaistuksen, jonka henkilö "on suorittanut" tai jota hän "parhaillaan suorittaa", käsitteet)

(2014/C 253/17)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Nürnberg

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Zoran Spasic

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Oberlandesgericht Nürnberg – Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 54 artiklan tulkinta yhdessä perusoikeuskirjan 50 artiklan kanssa – Ne bis in idem -periaate – Edellytys siitä, että henkilö on suorittanut rangaistuksensa tai parhaillaan suorittaa sitä taikka että sitä ei voida tuomion antaneen sopimuspuolen lain mukaan enää suorittaa – Henkilö, joka on tuomittu toisessa jäsenvaltiossa sekä vapausrangaistukseen että sakkoon samasta teosta, muttei ole suorittanut vankeusrangaistustaan

Tuomiolauselma

- 1) Tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14.6.1985 Benelux-talousliiton valtioiden, Saksan liittotasavallan ja Ranskan tasavallan hallitusten välillä tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen, joka allekirjoitettiin Schengenissä 19.6.1990 ja joka tuli voimaan 26.3.1995, 54 artikla – jonka mukaan ne bis in idem -periaatteen soveltaminen edellyttää sitä, että henkilö on tuomion saatuaan ”suorittanut” rangaistuksensa tai ”parhaillaan suorittaa” sitä – sopii yhteen kyseisen periaatteen takaavan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 50 artiklan kanssa.
- 2) Kyseisen yleissopimuksen 54 artiklaa on tulkittava siten, että pelkän sakon, joka on määrätty henkilölle, joka on samalla toisen jäsenvaltion tuomioistuimen ratkaisulla tuomittu vielä täytäntöön panematta olevaan vapausrangaistukseen, maksamisen perusteella ei voida katsoa, että henkilö on suorittanut rangaistuksensa tai parhaillaan suorittaa sitä mainitussa määräyksessä tarkoitetulla tavalla.

(¹) EUVL C 151, 19.5.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 5.6.2014 (Administrativen sad Sofia-gradin (Bulgaria) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) asiassa, joka koskee Bashir Mohamed Ali Mahdia

(Asia C-146/14 PPU) (¹)

(Viisumi-, turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikka sekä muu henkilöiden vapaaseen liikkuvuuteen liittyvä politiikka — Direktiivi 2008/115/EY — Laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttaminen — 15 artikla — Säilöönotto — Säilöönoton jatkaminen — Hallinto- tai oikeusviranomaisen velvollisuudet — Tuomioistuinvalvonta — Kolmannen maan kansalaiselta puuttuvat henkilöasiakirjat — Maastapoistamispäätöksen täytäntöönpanon esteet — Asianomaisen kolmannen maan suurlähetystön kieltäytyminen myöntämästä henkilöasiakirjaa, jonka perusteella kyseisen maan kansalainen voidaan palauttaa — Pakenemisen vaara — Kohtuullinen mahdollisuus maastapoistamisen toteuttamiseen — Yhteistyön tekemättä jättäminen — Asianomaisen jäsenvaltion mahdollinen velvollisuus myöntää henkilön asemaa koskeva väliaikainen asiakirja)

(2014/C 253/18)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad Sofia-grad

Pääasian asianosainen

Bashir Mohamed Ali Mahdi

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Administrativen sad Sofia-grad – Jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY (EUVL L 348, s. 98) 15 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan, 3, 4 ja 6 kohdan sekä EU:n perusoikeuskirjan 6 ja 47 artiklan tulkinta – Laittomasti oleskelevan kolmannen maan kansalaisen maastapoistaminen – Hallinnollinen säilöönotto – Tällaisen säilöönoton jatkaminen – Sen mahdollinen hyväksyttävyyden, että säilöönoton enimmäiskesto ylitetään henkilöasiakirjojen puuttumisen vuoksi – Maastapoistamispäätöksen täytäntöönpanon esteet – Kohtuullinen mahdollisuus maastapoistamisen toteuttamiseen – Asianomaisen henkilön alkuperämaan suurlähetystön kieltäytyminen myöntämästä paluumatkaa varten tarvittavaa asiakirjaa – Asianomaisen jäsenvaltion mahdollinen velvollisuus myöntää henkilön asemaa koskeva väliaikainen asiakirja

Tuomiolauselmä

- 1) Jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY 15 artiklan 3 ja 6 kohtaa, luettuna Euroopan unionin perusoikeuskirjan 6 ja 47 artiklan valossa, on tulkittava siten, että päätöksen, jonka toimivaltainen viranomainen tekee kolmannen maan kansalaisen alkuperäisen säilöönoton enimmäisajan päätyessä siitä, mihin jatkotoimenpiteisiin kyseisen säilöönoton johdosta on ryhdyttävä, on oltava sellaisen kirjallisen toimen muodossa, joka sisältää kyseisen päätöksen oikeuttavat tosiseikkoihin liittyvät ja oikeudelliset perusteet.
- 2) Direktiivin 2008/115 15 artiklan 3 ja 6 kohtaa on tulkittava siten, että sen valvonnan yhteydessä, jota kolmannen maan kansalaisen säilöönoton jatkamista koskevaa pyyntöä käsittelevän oikeusviranomaisen on harjoitettava, kyseisen viranomaisen on voitava ottaa kantaa asiakysmykseen, tapauskohtaisesti asianomaisen kansalaisen säilöönoton jatkamiseen, mahdollisuuteen korvata säilöönotto lievemmällä pakkokeinolla tai kyseisen kansalaisen vapauttamiseen, jolloin oikeusviranomainen on siis toimivaltainen nojautumaan asian sen käsiteltäväksi saattaman hallintoviranomaisen esittämiin tosiseikkoihin ja todisteisiin sekä sille kyseisessä menettelyssä mahdollisesti toimitettuihin tosiseikkoihin, todisteisiin ja huomautuksiin.
- 3) Direktiivin 2008/115 15 artiklan 1 ja 6 kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä sellaiselle pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan kuuden kuukauden pituisia alkuperäistä säilöönottoaika voidaan jatkaa yksin sillä perusteella, että asianomaisella kolmannen maan kansalaisella ei ole henkilöasiakirjoja. Ainoastaan ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida tapauskohtaisesti kyseessä olevan asian tosiasiallisia olosuhteita selvittääkseen, voidaanko kyseiseen kansalaiseen soveltaa tehokkaasti lievempää keinoa vai onko hänen osaltaan olemassa pakenemisen vaara.
- 4) Direktiivin 2008/115 15 artiklan 6 kohdan a alakohdtaa on tulkittava siten, että sellaisen kolmannen maan kansalaisen osalta, joka ei ole pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa saanut henkilöasiakirjaa, jonka perusteella hänet olisi voitu poistaa kyseessä olevasta jäsenvaltiosta, voidaan katsoa, että hän "ei tee yhteistyötä" kyseisessä säännöksessä tarkoitetulla tavalla, yksinomaan, jos mainitun kansalaisen säilöönottoajan kuluessa omaksuman käyttäytymisen tutkinnasta ilmenee, että hän ei ole tehnyt yhteistyötä maastapoistamisen täytäntöönpanossa ja on todennäköistä, että maastapoistaminen kestää tuon käyttäytymisen vuoksi suunniteltua kauemmin, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkastettava.
- 5) Direktiiviä 2008/115 on tulkittava siten, että jäsenvaltiota ei voida velvoittaa myöntämään erillistä oleskelulupaa tai muuta lupaa, joka oikeuttaa oleskeluun, sellaiselle kolmannen maan kansalaiselle, jolla ei ole henkilöasiakirjoja ja joka ei ole saanut tällaisia asiakirjoja alkuperämaaltaan, sen jälkeen, kun kansallinen tuomioistuin on vapauttanut tuon kansalaisen sillä perusteella, ettei kyseisen direktiivin 15 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua kohtuullista mahdollisuutta maastapoistamisen toteuttamiseen ole enää olemassa. Kyseisen jäsenvaltion on kuitenkin tällaisessa tapauksessa annettava mainitulle kansalaiselle hänen asemaansa koskeva kirjallinen vahvistus.

(¹) EUVL C 159, 26.5.2014.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Rejonowy w Płocku (Puola) on esittänyt 30.9.2013 – Urszula Leśniak-Jaworska ja Małgorzata Głuchowska-Szmulewicz v. Prokuratura Okręgowa w Płocku

(Asia C-520/13)

(2014/C 253/19)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Rejonowy w Płocku

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Urszula Leśniak-Jaworska ja Małgorzata Głuchowska-Szmulewicz

Vastaaja: Prokuratura Okręgowa w Płocku

Euroopan unionin tuomioistuin on 27.3.2014 antamallaan määräyksellä katsonut, ettei sillä selvästikään ole toimivaltaa vastata Sąd Rejonowy w Płockun esittämään kysymykseen.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 10.4.2014 – María José Regojo Dans v. Consejo de Estado

(Asia C-177/14)

(2014/C 253/20)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: María José Regojo Dans

Vastapuoli: Consejo de Estado

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Käsittääkö 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY⁽¹⁾ liitteenä olevan, Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemän määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 3 lausekkeen 1 kohdassa oleva "määräaikaisen työntekijän" määritelmä "ylimääräisen henkilöstön", josta säädetään nykyisin julkisiin virkamiehiin ja toimihenkilöihin sovellettavista perussäännöistä 12.4.2007 annetun lain 7/2007 (Ley 7/2007 del Estatuto básico del Empleado Público) 12 §:ssä, ja "ylimääräisen henkilöstön", josta säädettiin aikaisemmin toimenpiteistä julkishallinnon uudistamiseksi 2.8.1984 annetun lain 30/1984 (Ley 30/1984 de Medidas para la Reforma de la Función Pública) 20 §:n 2 momentissa?
- 2) Sovelletaanko kyseisen EAY:n, UNICE:n ja CEEP:n tekemän puitesopimuksen 4 lausekkeen 4 kohdassa tarkoitettua syrjintäkiellon periaatetta tähän "ylimääräiseen henkilöstöön" siten, että tälle henkilöstölle on myönnettävä ja maksettava vakinaisille virkamiehille, toistaiseksi voimassa olevassa työsuhteessa oleville sopimussuhteisille toimihenkilöille, väliaikaisille virkamiehille ja määräaikaisen työsopimuksen tehneille sopimussuhteisille toimihenkilöille palvelusajan perusteella suoritettavat lisät?
- 3) Voidaanko edellä mainituissa kahdessa Espanjan laissa tarkoitettuun [ylimääräiseen henkilöstöön] sovellettavan, luottamusta koskeviin syihin perustuvan vapaan nimittämisen- ja erottamisjärjestelmän katsoa kuuluvan tässä 4 lausekkeessa tarkoitettuihin asiallisiin syihin, jotka oikeuttavat erilaisen kohtelun?

⁽¹⁾ EYVL L 175, s. 43.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Cluj (Romania) on esittänyt 11.4.2014 – Radu Florin Salomie ja Nicolae Vasile Oltean v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

(Asia C-183/14)

(2014/C 253/21)

Oikeudenkäyntikieli: romanian

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Curtea de Apel Cluj

Pääasian asianosaiset

Kantajat ja valittajat: Radu Florin Salomie, Nicolae Vasile Oltean

Vastaaja ja vastapuoli: Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko luonnollista henkilöä, joka tekee muiden luonnollisten henkilöiden kanssa yhteenliittymäsopimuksen yhtymästä, joka ei ole oikeushenkilö ja jota ei ole ilmoitettu eikä rekisteröity verovelvolliseksi, tulevan hankkeen (rakennus) toteuttamiseksi maa-alueelle, joka kuuluu joidenkin sopimuskumppaneiden henkilökohtaiseen omaisuuteen, pitää pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevan kaltaisessa tilanteessa arvonlisäverodirektiivin ⁽¹⁾ 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna arvonlisäverovelvollisena, kun veroviranomaiset kohtelivat alun perin verotuksellisesti joidenkin sopimuspuolten henkilökohtaiseen omaisuuteen kuuluvalla maa-alueella olevien rakennusten luovutuksia myyntinä, joka kuuluu näiden henkilöiden yksityisomaisuuden hallinnoinnin piiriin?
- 2) Onko pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevan kaltaisessa tilanteessa oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita sekä direktiiviin 2006/112 perustuvia arvonlisäveroon liittyviä muita yleisiä periaatteita tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle käytännölle, jonka perusteella verohallinto, joka alun perin kantoi luonnolliselta henkilöltä veron henkilökohtaiseen omaisuuteen kuuluvan omaisuuden luovutuksesta saaduista tuloista, tutkii tilanteen samojen tosiseikkojen perusteella kahden vuoden kuluttua, vaikka asiaan sovellettavaa lainsäädäntöä ei ole olennaisesti muutettu, ja luokittelee samat toimet arvonlisäverollisiksi liiketoimiksi sekä laskee liitännäiset maksut taannehtivasti?
- 3) Onko arvonlisäverodirektiivin 167, 168 ja 213 artiklaa verotuksen neutraalisuuden periaatteen valossa tutkittuina tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että veroviranomaiset epäävät pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevan kaltaisessa tilanteessa verovelvolliselta oikeuden vähentää arvonlisäveron, joka on maksettu tai maksettava palveluista, jotka on käytetty verollisiin liiketoimiin, pelkästään sillä perusteella, että häntä ei ollut rekisteröity arvonlisäverovelvolliseksi silloin kun kyseiset palvelut suoritettiin?
- 4) Voidaanko direktiivin 179 artiklan säännöksiä tulkita pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevan kaltaisessa tilanteessa siten, että kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään verovelvolliselle, johon sovelletaan erityistä verovapautusjärjestelmää ja joka on hakenut myöhässä rekisteröintiä arvonlisäverovelvolliseksi, velvollisuus maksaa vero, joka olisi pitänyt kantaa, mutta ei anneta oikeutta vähentää sen veron määrää, joka olisi vähennettävissä kultakin verokaudelta, ja tätä vähennysoikeutta käytetään myöhemmin veroilmoituksessa, joka jätetään sen jälkeen, kun verovelvollinen on rekisteröitynyt arvonlisäverovelvolliseksi, mikä saattaisi vaikuttaa liitännäisten maksujen laskemiseen?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/ET (EUVL L 347, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Laufen (Saksa) on esittänyt 30.4.2014 –
Rikosoikeudenkäynti Gavril Covacia vastaan**

(Asia C-216/14)

(2014/C 253/22)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Laufen

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Gavril Covaci

Muu osapuoli: Staatsanwaltschaft Traunstein

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko direktiivin 2010/64/EU ⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohtaa ja 2 artiklan 1 ja 8 kohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sellaiselle tuomioistuinmääräykselle, jossa oikeuslaitosta koskevan lain 184 §:ää soveltaen määrätään, että syytetyt voivat käyttää oikeussuojakeinoja tehokkaasti vain tuomioistuimen kielellä, tässä saksaksi

2. Onko direktiivin 2012/13/EU ⁽²⁾ 2 artiklaa, 3 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja 6 artiklan 1 ja 3 kohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä määräykselle siitä, että syytetty henkilö nimittää tiedoksiantoja vastaanottamaan valtuutetun henkilön, kun oikeussuojakeinolle säädetty määräaika alkaa kulua siitä hetkestä, kun tiedoksiantoja vastaanottamaan valtuutetuille henkilöille tehdään tiedoksianto, ja kun on lopulta merkityksetöntä, saako syytetty henkilö ylipäätään tietoa rikossyytteenä?

⁽¹⁾ Oikeudesta tulkkaukseen ja käännöksiin rikosoikeudellisissa menettelyissä 20.10.2010 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/64/EU (EUVL L 280, s. 1).

⁽²⁾ Tiedonsaantioikeudesta rikosasioissa 22.5.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/13/EU (EUVL L 142, s. 1).

Kanne 20.5.2014 – Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta

(Asia C-244/14)

(2014/C 253/23)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Braun ja J. Hottiaux)

Vastaaja: Itävallan tasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- Toteaa, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 2004/49/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole pannut täysimääräisesti täytäntöön kyseisen direktiivin 3 artiklan k alakohtaa, 10 artiklan 5 kohtaa, 11 artiklan 2 kohtaa, 17 artiklan 1 kohtaa, 19 artiklan 2 kohtaa, 22 artiklan 3 kohtaa ja 25 artiklan 3 kohtaa, ja
- velvoittaa Itävallan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio on tutkinut Itävallan tasavallassa vallitsevan oikeustilan, minkä jälkeen sille on herännyt epäilyksiä eräiden direktiivin 2004/49/EY ⁽¹⁾ säännösten asianmukaisen täytäntöönpanon osalta. Epäilykset koskevat ennen kaikkea turvallisuustodistuksia ja turvallisuuslupia, kansallisia turvallisuusviranomaisia, tukintoja, tutkintaelimiä ja turvallisuuteen liittyviä suosituksia.

⁽¹⁾ EUVL L 164, s. 44.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 26.5.2014 – Air France – KLM v. Ministère des finances et des comptes publics

(Asia C-250/14)

(2014/C 253/24)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Air France – KLM

Vastaaja: Ministère des finances et des comptes publics

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko 17.5.1977 annetun neuvoston direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ 2 artiklan 1 alakohtaa ja 10 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että matkalipun luovutus voidaan samaistaa kuljetuspalvelun todelliseen suorittamiseen ja että lentoyhtiön itsellään pitämät summat ovat arvonlisäveron alaisia tilanteessa, jossa lentolipun haltija ei ole käyttänyt lippuaan ja lippu on näin ollen vanhentunut?
- 2) Onko kannettu vero tässä tapauksessa maksettava valtiolle hinnan maksamisen jälkeen eli siitä huolimatta, että matka saattaa jäädä toteutumatta asiakkaasta johtuvista syistä?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste, 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Općinski sud u Velikoj Gorici (Kroatia) on esittänyt 26.5.2014 – VG Vodoopskrba d.o.o. za vodoopskrbu i odvodnju v. Đuro Vladika

(Asia C-254/14)

(2014/C 253/25)

Oikeudenkäyntikieli: kroaatti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Općinski sud u Velikoj Gorici

Pääasian asianosaiset

Kantaja: VG Vodoopskrba d.o.o. za vodoopskrbu i odvodnju

Vastaaja: Đuro Vladika

Ennakkoratkaisukysymykset

Mitä periaatetta noudattaen kuluttajan on unionin oikeuden mukaan maksettava vedenkulutuksestaan, eli toisin sanoen onko hänen maksettava yksinomaan vesimittarista ilmenevästä kulutuksesta kulloinkin sovellettavan veden hinnan perusteella vai onko hän velvollinen maksamaan vedestä hinnan, joka kattaa myös sellaiset kustannukset, joita kunnallispalvelujen tarjoamiseen liittyvästä toiminnasta (käyttö, huolto, infrastruktuurin hallinnointi, työvoimakustannukset jne.) aiheutuu?

Valitus, jonka Cemex S.A.B. de C.V. ym. ovat tehneet 2.6.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-292/11, Cemex ym. v. komissio, 14.3.2014 antamasta tuomiosta

(Asia C-265/14 P)

(2014/C 253/26)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittajat: Cemex S.A.B. de C.V., New Sunward Holding BV, Cemex España S.A., Cemex Deutschland AG, Cemex UK, Cemex Czech Operations s.r.o., Cemex France Gestion ja Cemex Austria AG (edustajat: asianajajat J. Folguera Crespo, P. Vidal Martínez, H. González Duránte ja B. Martínez Corral)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

— unionin yleisen tuomioistuimen 14.3.2014 antama tuomio on kumottava

- unionin yleisessä tuomioistuimessa nostetun kumoamiskanteen kohteena ollut asia on ratkaistava aineellisesti ja päätös kumottava
- komissio on velvoitettava korvaamaan Cemexille ja sen tytäryhtiöille sekä unionin yleisessä tuomioistuimessa ensimmäisessä oikeusasteessa käydyistä menettelyistä että Euroopan unionin tuomioistuimessa käytävästä menettelystä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1 — Virhe päätöksen perustelua koskevassa arvioinnissa

Valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, kun se arvioi kanteen kohteena olleen tietopyynnön perustelua, jotka oli muotoiltu hyvin yleisesti. Unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut arvioinnissaan huomioon yksittäistapauksen olosuhteita ja riidanalaisen päätöksen sisältöä eikä tehnyt kohtuullisuusarviointia, jossa olisi otettu huomioon komission käytännön mahdollisuudet ja riidanalaisen päätöksen tekemisen olosuhteet ja sille varattu määräaika.

2 — Virhe tiedon tarpeellisuuden arvioinnissa

Unionin yleinen tuomioistuin teki valittajien mukaan virheen myös, kun se lausui päätöksessä pyydettyjen tietojen tarpeellisuudesta, sillä osa kyseisistä tiedoista oli jo komission hallussa tai ei liittynyt tutkinnan kohteeseen.

3 — Valituksenalaisen päätöksen perustelua ja asetuksen N:o 1/2003 ⁽¹⁾ 18 artiklan 3 kohdan virheellistä soveltamista pyydettyjen tietojen luonteen osalta koskeva virhe

Valittajat väittävät myös, että valituksenalaista päätöstä rasittaa perustelua koskeva virhe siitä syystä, ettei unionin yleinen tuomioistuin lausunut eräistä niiden väitteistä, jotka koskivat pyydettyjen tietojen, joiden antaminen olisi edellyttänyt arvoarvostelmaa hypoteettisista tilanteista, luonnetta. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, kun se katsoi, ettei asetuksen N:o 1/2003 18 artiklan 3 kohtaa ollut sovellettu virheellisesti siltä osin kuin riidanalaisessa päätöksessä vaadittiin vastaamaan sellaisiin kysymyksiin, jotka eivät koskeneet tosiseikkoja ja joilla ei ollut mitään yhteyttä tosiseikkoja koskeviin tietoihin.

4 — Virhe kohtuullisuusedellytystä koskevassa arvioinnissa

Valittajien mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, kun se hylkäsi niiden nostaman kumoamiskanteen, jolla vaadittiin riidanalaisen tietopyyntöpäätöksen kumoamista osittain, koska se katsoi, ettei komissio ollut toiminut epäasianmukaisesti tai kohtuuttomasti, kun se teki päätöksen ja asetti vastauksen antamisen määräajan. Samoin valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, kun se katsoi, että komission tietopyynti oli perusteltu huolimatta siitä, että vastaaminen merkitsi valittajille huomattavaa työtaakkaa.

5 — Virhe asetuksen N:o 1 ⁽²⁾ 3 artiklan virheellistä soveltamista koskevassa arvioinnissa

Valittajien mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, kun se katsoi, ettei komissio ollut soveltanut asetuksen N:o 1 3 artiklaa virheellisesti, kun se oli antanut riidanalaisen päätöksen tiedoksi ainoastaan espanjankielisenä.

6 — Virhe hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista koskevassa arvioinnissa

Lopuksi valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, koska se ei katsonut, että eri menettelytavat, joista unionin yleinen tuomioistuin moitti komissiota, eivät kuitenkaan merkinneet hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista.

⁽¹⁾ [SEUT 101] ja [SEUT 102] artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EUVL L 1, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä 15.4.1958 annettu neuvoston asetus N:o 1 (EYVL 17, s. 385).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vestre Landsret (Tanska) on esittänyt 5.6.2014 – Skatteministeriet v. Baby Dan A/S

(Asia C-272/14)

(2014/C 253/27)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vestre Landsret

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Skatteministeriet

Vastaaja: Baby Dan A/S

Ennakkoratkaisukysymys

Onko puristuskiinnittimet konkreettisten ominaisuuksiensa ja piirteidensä perusteella luokiteltava yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 7318 vai 8302?

Kanne 11.6.2014 – Euroopan parlamentti v. Euroopan komissio

(Asia C-286/14)

(2014/C 253/28)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet L.G. Knudsen, A. Trupiotis ja M. Menegatti)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Euroopan parlamentti vaatii, että unionin tuomioistuin kumoaa

- verkkojen Eurooppa -välineen perustamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1316/2013 liitteen I muuttamisesta 7.1.2014 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 275/2014 ⁽¹⁾
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan parlamentti on vedonnut kanteensa tueksi yhteen kumoamisperusteeseen, joka perustuu siihen, että komissio on Euroopan parlamentin mukaan ylittänyt sille asetuksella (UE) N:o 1316/2013 ⁽²⁾ annetut toimivaltuudet. Delegoidulla asetuksella muutetaan perusasetuksen liitettä I lisäämällä siihen uuden VI osan, joka koskee liikennealan rahoituksen painopisteitä monivuotisia ja vuotuisia työohjelmia varten. Euroopan parlamentin mukaan komissio on tällä tavoin ylittänyt sille perusasetuksella annetut toimivaltuudet antamalla delegoidun toimen, jolla se on "muuttanut" perusasetusta sen sijaan, että se olisi vain "täydentänyt" sitä, mihin komissio on perusasetuksen 21 artiklan 3 kohdassa valtuutettu.

⁽¹⁾ EUVL L 80, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 348, s. 129.

Valitus, jonka Helleenien tasavalta on tehnyt 13.6.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-150/12, Kreikka v. komissio, 9.4.2014 antamasta tuomiosta

(Asia C-296/14 P)

(2014/C 253/29)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Valittaja: Helleenien tasavalta (asiamiehet: I. Chalkias ja A. Vasilopoulou)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Valitus on hyväksyttävä, unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalainen tuomio on kumottava kokonaisuudessaan jäljempänä esitetyn mukaisesti, Helleenien tasavallan kanne on hyväksyttävä, Euroopan unionin riidanalainen päätös on kumottava ja komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esittämänsä valitusperusteen yhteydessä Helleenien tasavalta väittää, että unionin oikeutta on rikottu, koska unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi ja sovelsi virheellisesti SEUT 107 artiklan 1 kohtaa ja 3 kohdan b alakohtaa niiden poikkeuksellisten olosuhteiden vaikutuksen osalta, jotka vallitsivat Kreikan taloudessa ratkaisevana riidanalaisena ajankohtana.

Tarkemmin valitusperusteen ensimmäisessä osassa väitetään, että unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi ja sovelsi SEUT 107 artiklan 1 kohtaa virheellisesti katsoessaan, että riidanalaiset toimenpiteet tuottivat tuensaajille valikoivaa taloudellista etua, joka voi uhata vääristää kilpailua ja jäsenvaltioiden välistä kauppaa, kun otetaan huomioon poikkeukselliset olosuhteet, jotka Kreikan taloudessa vallitsivat ratkaisevana ajankohtana, kun taas valitusperusteen toisessa osassa väitetään, että unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi ja sovelsi SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohtaa virheellisesti, koska se rajoitti kyseisen määräyksen sääntelyalan tilapäisiä yhteisön puitteita koskevan tiedoksiannon ehtoihin huolimatta niiden poikkeuksellisten olosuhteiden vaikutuksesta, jotka Kreikan taloudessa vallitsivat ratkaisevana ajankohtana.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 4.4.2014 (Tribunal Superior de Justicia de Madridin (Espanja) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Compañía Europea de Viajeros España S.A. v. Tribunal Económico Administrativo Regional de Madrid (Ministerio de Economía y Hacienda)

(Asia C-592/12) ⁽¹⁾

(2014/C 253/30)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 79, 16.3.2013.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 31.3.2014 – Acron OAO, Dorogobuzh OAO v. Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio ja Fertilizers Europe

(Yhdistetyt asiat C-215/13 P ja C-216/13 P) ⁽¹⁾

(2014/C 253/31)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 171, 15.6.2013.

**Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 3.4.2014 – Henkel AG & Co. KGaA ja Henkel France v.
Euroopan komissio ja Tanska**

(Asia C-283/13 P) ⁽¹⁾

(2014/C 253/32)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 215, 27.7.2013.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.6.2014 – Cantina Broglie 1 v. SMHV– Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (RIPASSA)

(Asia T-595/10) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin RIPASSA rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki VINO DI RIPASSO — Suhteellinen hylkäysperuste — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 artikla — Perusteluvelvollisuus)

(2014/C 253/33)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Cantina Broglie 1 Srl (Peschiera del Garda, Italia) (edustajat: asianajaja A. Rizzoli, jonka sallittiin toimivan A. Zenaton puolesta)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: P. Bullock)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Camera di Commercio Industria Artigianato e Agricoltura di Verona (Verona, Italia)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 30.9.2010 (asia 63/2010-1) tekemästä päätöksestä, joka liittyy Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Veronan ja Alberto Zenaton väliseen väitemenettelyyn.

Tuomiolauselma

- 1) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (SMHV) (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 30.9.2010 (asia 63/2010-1) tekemä päätös kumotaan.
- 2) SMHV veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, myös valituslautakunnassa käydyistä menettelyistä aiheutuneet kulut.

⁽¹⁾ EUVL C 72, 5.3.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.6.2014 – Espanja v. komissio

(Asia T-260/11) ⁽¹⁾

(Kalastus — Vesiluonnonvarojen säilyttäminen — Espanja on ylittänyt vuodelle 2010 myönnettyt makrillikiintiöt alueilla VIIIc, IX ja X ja CECAF-alueella 34.1.1 sijaitsevilla Euroopan unionin vesillä — Vuosille 2011 – 2015 myönnettyihin kalastuskiintiöihin tehtävät vähennykset — Puolustautumisoikeudet — Oikeusvarmuus — Luottamuksensuoja — Yhdenvertainen kohtelu)

(2014/C 253/34)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Espanjan kuningaskunta (asiamiehet: aluksi abogado del Estado N. Díaz Abad ja abogado del Estado L. Banciella Rodríguez-Miñón, sittemmin abogado del Estado M. Sampoll Pucurull ja abogado del Estado Banciella Rodríguez-Miñón)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Bouquet, F. Jimeno Fernández ja D. Nardi)

Oikeudenkäynnin kohde

Espanjalle vuodeksi 2011 ja sitä seuraaviksi vuosiksi asetettuihin tiettyihin makrillikiintiöihin tehtävistä vähennyksistä vuoden 2010 liikkalastuksen vuoksi 22.2.2011 annetun komission asetuksen (EU) N:o 165/2011 (EUVL L 48, s. 11) kumoaminen

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Espanjan kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 211, 16.7.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.6.2014 – Unister v. SMHV (Ab in den Urlaub)

(Asia T-273/12) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin Ab in den Urlaub rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Mainonnassa käytettävästä iskulauseesta muodostuva tavaramerkki — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohhta — Näytön puuttuminen siitä, että tavaramerkki olisi käytössä tullut erottamiskykyiseksi — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 3 kohta)

(2014/C 253/35)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Unister GmbH (Leipzig, Saksa) (edustajat: asianajaja H. Hug ja asianajaja A. Kessler-Jensch)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamiehet: D. Walicka ja R. Pethke)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 3.4.2012 (asia R 2150/2011-1) tekemästä päätöksestä, joka koskee hakemusta sanamerkin Ab in den Urlaub rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Unister GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 243, 11.8.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.6.2014 – Hut.com v. SMHV – Intersport France (THE HUT)

(Asia T-330/12) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin THE HUT rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki LA HUTTE — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2014/C 253/36)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: The Hut.com Ltd (Northwich, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: barrister S. Malynicz)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: V. Melgar)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Intersport France (Longjumeau, Ranska)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n toisen valituslautakunnan 27.4.2012 (asia R 814/2011-2) tekemästä päätöksestä, joka liittyy Intersport Francen ja The Hut.com Ltd:n väliseen väitemenettelyyn.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) The Hut.com Ltd veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 295, 29.9.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.6.2014 – Kampol v. SMHV – Colmol Nobel

(Asia T-382/12) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin Nobel rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki NOBEL — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2014/C 253/37)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Kampol sp. z o.o. (Świdnica, Puola) (edustaja: asianajaja J. Kępiński)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: P. Geroulakos)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Colmol-Colchões, SA (Oliveira de Azeméis, Portugali)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 21.6.2012 (asia R 2286/2011-4) tekemästä päätöksestä, joka liittyy Colmol – Colchões, SA:n ja Kampol-K. Humiński & syn sp. z o.o:n väliseen väitemenettelyyn.

Tuomiolauselmä

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kampol sp. z o.o. velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 355, 17.11.2012.

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.6.2014 – Rani Refreshments v. SMHV – Global-Invest
Bartosz Turek (Sani)**

(Asia T-523/12) ⁽¹⁾

**(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin Sani rekisteröimiseksi yhteisön
tavaramerkiksi — Aikaisemmat yhteisön kuviomerkit Hani tai Ilani ja RANI — Suhteellinen
hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009
8 artiklan 1 kohdan b alakohta)**

(2014/C 253/38)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Rani Refreshments FZCO (Jebel Ali, Arabiemiirikunnat) (edustaja: barrister M. Chapple)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: P. Geroulakos)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Global-Invest Bartosz Turek (Poczesna, Puola)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 27.9.2012 (asia R 236/2012-4) tekemästä päätöksestä, joka liittyy Aujan Industries Co:n (S J C) ja Global-Invest Bartosz Turekin väliseen väitemenettelyyn.

Tuomiolauselmä

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Rani Refreshments FZCO velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 32, 2.2.2013.

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.6.2014 – 1872 Holdings v. SMHV – Havana Club
International (THE SPIRIT OF CUBA)**

(Asia T-207/13) ⁽¹⁾

**(Yhteisön tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Yhteisön sanamerkki THE SPIRIT OF CUBA —
Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)**

(2014/C 253/39)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: 1872 Holdings vof (Amsterdam, Alankomaat) (edustaja: asianajaja M. Antoine-Lalance)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: V. Melgar)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Havana Club International, SA (La Havane, Kuuba) (edustaja: asianajaja M. Pomares Caballero)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne sisämarkkinoiden harmonisointiviraston ensimmäisen valituslautakunnan 31.1.2013 tekemästä päätöksestä (asia R 684/2012-1), joka koskee Havana Club International SA:n ja 1872 Holdings vof.:n välistä mitättömyysmenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) 1872 Holdings vof velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 171, 15.6.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 2.4.2014 – Unid v. komissio

(Asia T-305/09) ⁽¹⁾

(Valtiontuet — Sellaisia toimia koskeva puiteohjelma, joita Ranskan maatalouden tunnustetut toimialajärjestöt suorittavat edustamiensa maatalouden ammattikuntien jäsenten hyväksi — Rahoittaminen vapaaehtoisilla maksuilla, jotka on muutettu pakollisiksi — Päätös, jolla tukijärjestelmä todetaan yhteismarkkinoille soveltuvaksi — Päätöksen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2014/C 253/40)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Union nationale interprofessionnelle cidricole (Unid) (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat V. Ledoux ja B. Néouze)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi B. Stromsky ja C. Urraca Caviedes, sitten B. Stromsky ja S. Thomas ja lopuksi B. Stromsky)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota 10.12.2008 tehty komission päätös K(2008) 7846 lopullinen, joka koskee valtiontukea nro 561/2008, joka koskee Ranskassa tunnustettujen maatalousalan toimialajärjestöjen toimia koskevaa puiteohjelmaa, joka koostuu edustettuina olevien maatalouden ammattikuntien jäsenille myönnettävistä tuista.

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen tästä kanteesta raukeaa.
- 2) Euroopan komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 244, 10.10.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 4.6.2014 – Axa Versicherung v. komissio(Asia T-526/12) ⁽¹⁾

(Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Tutustumisoikeuden hiljainen epäminen — Kanteen nostamisen jälkeen tehty nimenomainen päätös — Oikeussuojan tarpeen häviäminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2014/C 253/41)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Axa Versicherung AG (Köln, Saksa) (edustajat: asianajajat C. Bahr, S. Dethof ja A. Malec)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: H. Krämer ja F. Clotuche-Duvieusart)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus autonlasikartellia yhteisön markkinoilla (asia COMP/39.125 – Autonlasi) koskevan komission hiljaisen päätöksen, jolla evättiin oikeus tutustua hallinnolliseen asiakirja-aineistoon, kumoamisesta.

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen tästä kanteesta raukeaa.
- 2) Lausunnon antaminen AGC Glass Europe SA:n, AGC Automotive Europe SA:n ja AGC Glass Germany GmbH:n väliintulohakemuksista raukeaa.
- 3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Axa Versicherung AG:n oikeudenkäyntikulut.
- 4) AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe ja AGC Glass Germany vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 32, 2.2.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.6.2014 – Atmeh v. SMHV – Fretier (MONTALE MTL MONTALE Dezin)(Asia T-239/13) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Mitättömyysvaatimus — Mitättömyysvaatimuksen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2014/C 253/42)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Ammar Atmeh (Deira-Dubai, Arabiemiirikunnat) (edustaja: asianajaja A. Berthet)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: A. Folliard-Monguiral)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Sylvie Fretier (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja T. Cuche)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (SMHV) neljännen valituslautakunnan 14.2.2013 (yhdistetyt asiat R 1482/2011 4 ja R 1571/2011 4) tekemästä päätöksestä, joka liittyy Ammar Atmehin ja Sylvie Fretierin väliseen mitättömyysmenettelyyn.

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.
- 2) Kantaja ja väliintulija vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja heidät molemmat velvoitetaan korvaamaan puolet vastaajan oikeudenkäyntikuluista.

(¹) EUVL C 207, 20.7.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 10.6.2014 – Gruppo Norton v. SMHV – Marín Nicolás (Gruppo Norton S.r.l.)

(Asia T-427/13) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin Gruppo Norton S.r.l. rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen kuviomerkki NORTON HISPANO — Asetuksessa (EY) N:o 2868/95 olevan säännön 49 1 kohta ja asetuksen (EY) N:o 207/2009 60 artikla — Valituslautakunta jättää kanteen tutkimatta — Ilmeisesti täysin perusteeton kanne)

(2014/C 253/43)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Gruppo Norton Srl (Carini, Italia) (edustaja: asianajaja M. García Lirola)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: V. Melgar)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Victoriano Marín Nicolás (Alcantarilla, Espanja) (edustaja: asianajaja M. Ruiz Vázquez)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (SMHV) neljännen valituslautakunnan 31.5.2013 (asia R 341/2013-4) tekemästä päätöksestä, joka koskee Victoriano Marín Nicolásin ja Gruppo Norton Srl:n välistä väitemenettelyä.

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Gruppo Norton Srl velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 313, 26.10.2013.

Kanne 14.4.2014 – Chemo Ibérica v. SMHV – Novartis (EXELTIS)

(Asia T-252/14)

(2014/C 253/44)

Kannekirjelmän kieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Chemo Ibérica, SA (Barcelona, Espanja) (edustaja: asianajaja M. I. Escudero Pérez)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Novartis AG (Basel, Sveitsi)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 10.2.2014 tekemän ratkaisun asiassa R 936/2013-4 ja hyväksymään merkin EXELTIS rekisteröimisen yhteisön tavaramerkiksi numerolla 10 248 367 kansainvälisen nimikkeistön luokkaan 5;
- velvoittamaan vastaajan ja/tai vastapuolen korvaamaan tähän oikeudenkäyntiin liittyvät oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki EXELTIS luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten – yhteisön tavaramerkkihakemus nro 10 248 367

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Novartis AG

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Sanamerkki EXELON luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten.

Väiteosaston ratkaisu: Hakemus hylättiin.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylättiin.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 14.4.2014 – Chemo Ibérica v. SMHV – Novartis (EXELTIS)

(Asia T-253/14)

(2014/C 253/45)

Kannekirjelmän kieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Chemo Ibérica, SA (Barcelona, Espanja) (edustaja: asianajaja M. I. Escudero Pérez)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Novartis AG (Basel, Sveitsi)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 10.2.2014 tekemän ratkaisun asiassa R 1022/2013-4 ja hyväksymään kuviomerkin EXELTIS rekisteröimisen yhteisön tavaramerkiksi numerolla 10 249 035 kansainvälisen nimikkeistön luokkaan 5;
- velvoittamaan vastaajan ja/tai vastapuolen korvaamaan tähän oikeudenkäyntiin liittyvät oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki, johon sisältyy sanaosa EXELTIS luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten – yhteisön tavaramerkkihakemus nro 10 249 035

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Novartis AG

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Sanamerkki EXELON luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten.

Väiteosaston ratkaisu: Hakemus hylättiin.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylättiin.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 23.4.2014 – Giuntoli v. SMHV – Société des produits Nestlé (CREMERIA TOSCANA)

(Asia T-256/14)

(2014/C 253/46)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Andrea Giuntoli (Barcelona, Espanja) (edustaja: asianajaja A. Canela Giménez)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Sveitsi)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 12.2.2014 tekemän päätöksen asiassa R 886/2013-2
- velvoittamaan SMHV:n ja muut tätä vaatimusta vastustavat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanaosat "CREMERIA TOSCANA" sisältävä kuviomerkki luokkiin 30, 35 ja 43 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten – yhteisön tavaramerkkihakemus nro 9 549 346

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Société des produits Nestlé SA

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: sanaosan "la Cremeria" sisältävän kuviomerkin kansainvälinen tavaramerkkirekisteröinti

Väiteosaston ratkaisu: väitteen hyväksyminen osittain

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksenalaisen päätöksen kumoaminen, väitteen hyväksyminen ja yhteisön tavaramerkkihakemuksen osittainen hylkääminen

Kanneperusteet: asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 28.4.2014 – City Index v. SMHV – Citigroup ja Citibank (CITY INDEX)

(Asia T-269/14)

(2014/C 253/47)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: City Index Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: asianajaja B. Brandreth)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Citigroup, Inc. ja Citibank, NA (New York, Yhdysvallat)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan osittain sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 19.2.2014 asiassa R 172/2013-2 tekemän päätöksen, jolla hyväksyttiin väite luokkiin 9, 16 ja 36 kuuluvien tavaroiden osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kantajalle valituslautakunnassa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja.

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "CITY INDEX" luokkiin 9, 16, 36 ja 41 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten – yhteisön tavaramerkkihakemus nro 7 485 094.

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Citigroup, Inc. ja Citibank, NA.

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kuviomerkki, joka sisältää sanaosan "citi" luokkiin 9, 16, 36 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten, kuviomerkistä koostuvat yhteisön tavaramerkit ja kansalliset tavaramerkit, jotka sisältävät sanaosat "citifinancial" ja "citibank", sekä sanamerkistä koostuvat yhteisön tavaramerkit ja kansalliset tavaramerkit "CITICAPITAL", "CITIMONEY", "CITIFINANCIAL", "CITI", "CITIBOND", "CITICONNECT", "CITIBANK" ja "CITICARD"

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Väiteosaston ratkaisu kumottiin osittain, ja hakemus yhteisön tavaramerkiksi hylättiin osittain.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdtaa on rikottu.

Kanne 30.4.2014 – Lithomex v. SMHV – Glaubrecht Stingel (LITHOFIX)

(Asia T-273/14)

(2014/C 253/48)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Lithomex ApS (Langeskov, Tanska) (edustaja: asianajaja L. Ullmann)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Glaubrecht Stingel GmbH & Co. KG (Wendlingen, Saksa)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) viidennen valituslautakunnan 17.2.2014 asiassa R 2280/2012-5 tekemän päätöksen
- muuttamaan riidanalaista päätöstä niin, että siitä ilmenee, että valitus mitättömyysosaston 21.11.2012 tekemästä päätöksestä nro 5589 C hylätään
- velvoittamaan väliintulijan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien menettelystä valituslautakunnassa aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Sanamerkki LITHOFIX luokkiin 19 ja 31 kuuluvia tavaroita varten – yhteisön tavaramerkkihakemus nro 7 504 368

Yhteisön tavaramerkin haltija: Kantaja

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Glaubrecht Stingel GmbH & Co. KG

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen perustelut: Asetuksen N:o 207/2009 53 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 8 artiklan 1 kohdan b alakohta – kansainväliset ja kansalliset sanamerkit LITHOFIN luokkaan 1 kuuluvia tavaroita varten

Mitättömyysosaston ratkaisu: Mitättömäksi julistaminen hylättiin

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hyväksyttiin ja yhteisön tavaramerkki julistettiin mitättömäksi kaikkien luokkaan 19 kuuluvien tavaroiden osalta

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 27.4.2014 – Dairek Attoumi v. SMHV – Diesel (vyö)

(Asia T-278/14)

(2014/C 253/49)

Kannekirjelmän kieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Mansour Dairek Attoumi (Badalona, Espanja) (edustaja: asianajajat E. Manresa Medina ja J. M. Manresa Medina)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Diesel SpA (Breganze, Italia)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- palauttamaan asian siihen vaiheeseen, jossa se oli silloin, kun kantaja toimitti mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjälle laskuja sisältävän CD-levyn, ja kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) kolmannen valituslautakunnan 18.2.2014 asiassa R 855/2012-3 tekemän päätöksen tai vaihtoehtoisesti
- palauttamaan asian valituslautakunnan päätöksen tekemistä edeltävään vaiheeseen, kumoamaan riidanalaisen päätöksen ja keskeyttämään asian käsittelyn kunnes yhteisömallin haltijan aloittama, kansainvälistä tavaramerkkiä N:o 608 499 koskeva oikeudenkäynti on päättynyt, tai vaihtoehtoisesti
- hyväksymään nyt käsiteltävän kanteen ja toteamaan, ettei mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä ole osoittanut tavaramerkkinsä käyttöä, ja hylkäämään mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen mainitusta syystä tai vaihtoehtoisesti
- hyväksymään nyt käsiteltävän kanteen ja päättämään mitättömyysmenettelyn esitettyjen seikkojen perusteella
- kaiken edellä mainitun lisäksi velvoittamaan vastaajan ja mahdolliset väliintulijat korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Sanaosan "DIESEL" sisältävä vyön malli – Yhteisömalli N:o 1 044 150-0003

Yhteisön tavaramerkin haltija: Kantaja

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Diesel SpA

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen perustelut: Luokkien 3, 9, 14, 16, 18, 24 ja 25 tavaroille rekisteröidyt yhteisön sanamerkit ja kansainväliset sanamerkit "DIESEL"

Mitättömyysoaston ratkaisu: Mitättömäksi julistamista koskeva vaatimus hyväksyttiin

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylättiin

Kanneperusteet:

- kantajalle ei toimitettu laskuja sisältävää CD-levyä
- menettelyä ei keskeytetty
- kantaja on espanjalaisen tavaramerkin N:o 2 585 042 "S.D.D SUPER DIESEL DAIREK" haltija
- mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjän toimittama muu näyttö tavaramerkin käytöstä on riittämätöntä
- merkkien eroavuudet

Kanne 13.5.2014 – Davó Lledó v. SMHV – Administradora y Franquicias América ja Inversiones Ged (DOGGIS)

(Asia T-335/14)

(2014/C 253/50)

Kannekirjelmän kieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: José-Manuel Davó Lledó (Cartagena, Espanja) (edustaja: asianajaja J. V. Gil Martí)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuolet valituslautakunnassa: Administradora y Franquicias América, SA ja Inversiones Ged Ltda (Santiago de Chile, Chile)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ensimmäisen valituslautakunnan 13.3.2014 asiassa R 824/2013-1 tekemän päätöksen ja näin ollen vahvistamaan väiteosaston 18.7.2013 tekemän päätöksen, hylkäämään Administradora y Franquicias América, SA:n ja Inversiones Ged Ltda:n yhteisön tavaramerkistä nro 8 894 826 (DOGGIS) tekemän mitättömyysväitteen, velvoittamaan vastaajan ja vastapuolen valituslautakunnassa noudattamaan väiteosaston päätöstä ja sen vaikutuksia sekä velvoittamaan vastaajan ja vastapuolen valituslautakunnassa korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Kuviomerkki, joka sisältää sanaosan "DoggiS", luokkiin 29, 30 ja 43 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten – yhteisön tavaramerkki nro 8 894 826

Yhteisön tavaramerkin haltija: Kantaja.

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Administradora y Franquicias América, SA ja Inversiones Ged Ltda

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen perustelut: Rekisteröintiä on haettu vilpillisessä mielessä.

Mitättömyysostaston ratkaisu: Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen hylkääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hyväksyminen, väiteosaston päätöksen kumoaminen kokonaisuudessaan ja riidanalaisen yhteisön tavaramerkin rekisteröinnin kumoaminen.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 15.5.2014 – Kurchenko v. neuvosto

(Asia T-339/14)

(2014/C 253/51)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantaja: Serhiy Vitaliyovych Kurchenko (Chuhuiv, Ukraina) (edustajat: barrister B. Kennelly, barrister J. Pobjoy, solicitor M. Drury ja solicitor A. Swan)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 5.3.2014 annetun neuvoston päätöksen 2014/119/YUTP (EUVL L 66, s. 26) ja Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 5.3.2014 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 208/2014 (EUVL L 66, s. 1) siltä osin kuin ne koskevat kantajaa, sekä
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto ei viitannut asianmukaiseen oikeudelliseen perustaan. SEU 29 artikla ei ollut asianmukainen oikeudellinen perusta neuvoston päätökselle, koska kantajasta esitetyssä väitteessä kantajan ei todettu olevan henkilö, joka olisi vaarantanut oikeusvaltion tai ihmisoikeuksia Ukrainassa (SEU 21 artiklan 2 kohdassa ja SEU 23 artiklassa tarkoitetulla tavalla). Koska päätös oli pätemätön, neuvosto ei voinut antaa asetusta SEU 215 artiklan 2 kohdan nojalla. Ajankohtana, jona rajoittavista toimenpiteistä säädettiin, kantajaan ei kohdistunut missään oikeusjärjestyksessä syytteitä tai väitteitä siitä, että hänen toimintansa uhkasi vaarantaa oikeusvaltion tai loukkasi mitään ihmisoikeuksia Ukrainassa.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvoston toimet eivät täyttäneet luetteloon sisällyttämisen edellytystä, nimittäin sitä, että kyseisen henkilön on "todettu olevan vastuussa" Ukrainan valtion varojen väärinkäytöstä tai ihmisoikeuksien loukkaamisesta Ukrainassa tai että tämä on ketä tahansa tällaisesta vastuussa olevaksi todettua henkilöä lähellä oleva henkilö. Kantajan luetteloon sisällyttämistä perusteltiin ainoastaan sillä, että "rikosoikeudellisten menettelyjen" väitettiin koskevan häntä Ukrainassa sellaisten rikosten tutkimiseksi, jotka liittyvät Ukrainan valtion varojen kavaltamiseen ja kyseisten varojen siirtämiseen laittomasti Ukrainan ulkopuolelle. Näin ollen (soveltaen unionin tuomioistuimen perusteluita asiassa T-256/11, Ezz) ei ole edes väitetty, että kantaja oli Ukrainan valtion varojen väärinkäytöstä tai ihmisoikeuksien loukkauksista Ukrainassa vastuussa oleva henkilö tai että kantaja oli asianmukaisesti tällaisista vastuussa olevaksi todettua henkilöä lähellä oleva henkilö.

3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto loukkasi kantajan puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan. Kantajalle ei missään vaiheessa ole annettu häntä itseään koskevaa tietoa "tutkimuksista", joiden väitetään oikeuttavan sen, että hänet on sisällytetty kyseiseen luetteloon, ja vielä vähemmän hänelle on esitetty tästä "luotettavia ja uskottavia" tai "konkreettisia" todisteita. Huolimatta kantajan pyynnöistä neuvosto ei ole antanut näitä tietoja.
4. Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto ei esittänyt kantajalle riittäviä perusteluja hänen sisällyttämiselleen luetteloon. Esitetyt perustelut eivät olleet riittävän yksityiskohtaisia ja täsmällisiä. Mitään yksityiskohtia ei ole annettu siitä, millainen kantajan toiminta on väitetysti johtanut siihen, että hän on osallinen "rikoksiin", saati miten tällainen osallisuus rikoksiin liittyy mitenkään "Ukrainan valtion varojen väärinkäyttöön" tai "kyseisten varojen siirtämiseen laittomasti Ukrainan ulkopuolelle". Mitään yksityiskohtia ei myöskään esitetä kyseisistä "tutkimuksista", elimestä, joka suorittaa nämä tutkimukset, millaisista tutkimuksista on kyse tai päivämäärästä, jolloin niiden olisi pitänyt alkaa.
5. Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto loukkasi vakavasti kantajan omaisuudensuojaa ja mainetta koskevia perusoikeuksia. Rajoittavista toimenpiteistä ei säädetty laissa, asetuksissa tai määräyksissä. Ne päätettiin ottaa käyttöön ilman asianmukaisia suojamekanismeja, joilla annetaan kantajalle mahdollisuus tosiasiallisesti esittää asiansa neuvostolle. Rajoittavia toimenpiteitä ei ole rajoitettu koskemaan vain tiettyä omaisuutta, jonka väitetään edustavan väärin käytettyjä valtion varoja, eikä niitä ole edes rajoitettu koskemaan vain väitetysti väärinkäytettyjen varojen määrää vastaavaa varallisuusmäärää.
6. Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto vetosi aineellisesti epätasällisiin tietoihin. Toisin kuin ainoana kantajan luetteloon sisällyttämisen perusteluna esitetään, siitä, että kantajaan todellakin kohdistui päätöksessä ja asetuksessa tarkoitetun tyyppisiä "tutkimuksia" Ukrainassa, ei ole saatavissa tietoa tai todisteita.
7. Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto ei varmistunut kantajan sisällyttämisen perusteena olevien todisteiden merkittävydestä ja pätevydestä: neuvosto ei ottanut huomioon sitä, oliko nykyisellä Ukrainan virkaa toimittavalla valtakunnansyyttäjällä Ukrainan perustuslakiin perustuvaa toimivaltaa aloittaa minkäänlaisia tutkimuksia kantajaa vastaan eikä neuvosto ottanut huomioon, että väitetty "tutkimus" ei itse asiassa koskenut kantajaa.

Kanne 14.5.2013 – Yanukovych v. neuvosto

(Asia T-346/14)

(2014/C 253/52)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Viktor Fedorovych Yanukovych (Kiova, Ukraina) (edustaja: T. Beazley, QC)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 5.3.2014 annetun neuvoston päätöksen 2014/119/YUTP (EUVL L 66, s. 26), sellaisena kuin se on muutettuna 14.4.2014 annetulla neuvoston päätöksellä 2014/216/YUTP (EUVL L 111, s. 91) ja Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 5.3.2014 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 208/2014 (EUVL L 66, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 14.4.2014 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 381/2014 (EUVL L 111, s. 33), siltä osin kuin ne koskevat kantajaa, sekä

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että Euroopan unionin neuvostolla (jäljempänä neuvosto) ei ollut asianmukaista oikeudellista perustaa päätöksen ja asetuksen antamiselle. Kanteen tueksi esitetään muun muassa (a) väite siitä, että neuvoston päätös ei täyttänyt edellytyksiä, joita on asetettu neuvoston vetoamiselle SEU 29 artiklaan. Näin on muun muassa siksi, että: (1) neuvosto ei itse asiassa kyennyt pysyttelemään nimenomaisesti mainitsemista tavoitteissaan (oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen lujittaminen Ukrainassa), sillä se esitti myöhemmin luettelossa mainitsemisen perusteluina (jotka liittyvät väitettyyn Ukrainan valtion varojen kavaltamiseen ja kyseisten varojen siirtämiseen laittomasti Ukrainan ulkopuolelle, minkä kantaja kieltää) perusteluja, jotka eivät olleet yhteensopivia SEU 21 artiklassa määrättyjen nimenomaisten tai minkään sen kannalta merkityksellisten tavoitteiden kanssa ja jotka eivät noudattaneet niitä. (2) Neuvoston päätös ja neuvoston asetus ovat ristiriidassa muiden SEU 21 artiklassa määrättyjen merkityksellisten tavoitteiden kanssa, sillä niillä ei "lujiteta ja tueta demokratiaa... ja kansainvälisen oikeuden periaatteita", erityisesti kun niissä todetaan virheellisesti, ja toimitaan sillä perusteella, että kantaja eli Ukrainan demokraattisesti valittu ja laillinen presidentti on, vastoin Ukrainan lakia ja kansainvälistä oikeutta, "ent. presidentti", ja tuetaan niin sanottua "siirtymäajan presidenttiä ja hallitusta", joita ei ole valittu laillisesti ja demokraattisesti ja jotka ovat ottaneet sen vallan, joka heillä on, laittomalla väkivallalla vastoin oikeusvaltioperiaatetta, demokraattisia periaatteita ja kansainvälistä oikeutta. (b) Väite siitä, että SEUT 215 artiklan soveltamisedellytykset eivät täyttyneet, koska SEU:n V osaston 2 jakson nojalla pätevää päätöstä ei ollut olemassa. (c) Väite siitä, että riittävää yhteyttä SEUT 215 artiklaan vetoamiseksi kantajaa vastaan ei ollut olemassa.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto käytti väärin sillä olevaa harkintavaltaa. Neuvoston päätöksen täytäntöönpanon (ja näin ollen myös asetuksen täytäntöönpanon) varsinaisena tavoitteena oli lähinnä niin sanotun Ukrainan "siirtymäajan hallinnon" suosion saavuttaminen niin, että Ukraina jatkoi lähemmin yhteyksin Euroopan unioniin (kun Ukrainan demokraattisesti valittu presidentti ja hänen hallituksensa olivat torjuneet tällaiset lähemmät suhteet), eikä siis päätöksessä ja asetuksessa avoimesti esitetyt perustelut.
3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto ei esittänyt perusteluja. Päätöksessä ja asetuksessa esitetyt perustelut kantajan sisällyttämiseksi luetteloon ovat (paitsi vääriä) kaavamaisia, epäasiallisia ja puutteellisia vaadittavan yksityiskohtaisuuden kannalta.
4. Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantaja ei täyttänyt niitä edellytyksiä, jotka asetettiin henkilön luetteloon sisällyttämiseksi, kyseisenä ajankohtana. Paitsi että neuvosto ei muun muassa esittänyt merkityksellisiä tietoja, kantajan tietääkseen (a) hänen ei ollut tuomioistuimessa tai muussa asianomaisessa elimessä todettu olevan vastuussa Ukrainan valtion varojen kavaltamisesta tai kyseisten varojen laittomasta siirtämisestä, eikä (b) hän tuolloin ollut henkilö, johon kohdistui rikosoikeudellisia menettelyjä Ukrainassa sellaisten rikosten tutkimiseksi, jotka liittyvät Ukrainan valtion varojen kavaltamiseen ja kyseisten varojen siirtämiseen laittomasti Ukrainan ulkopuolelle.
5. Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto syyllistyi ilmeisiin arviointivirheisiin sisällyttäessään kantajan riidanalaisen toimien soveltamisalaan. Muiden virheiden lisäksi neuvostolla ei ollut mitään todisteita eikä missään tapauksessa mitään "konkreettisia" todisteita, jotka osoittaisivat, että kantajaa kohtaan esitetyt väitteet olivat "aineellisesti paikkansapitäviä", ja se luotti perusteettomasti laittoman, niin sanotun "siirtymäajan hallinnon", joka pyrki vallan kaappaamiseen ja jolla oli selvä kannustin esittää tällaisia väitteitä epäasiallisten tavoitteiden saavuttamiseksi, esittämiin väitteisiin.
6. Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantajan puolustautumisoikeuksia on loukattu ja/tai että hänelle ei ole tarjottu tehokasta oikeussuojaa. Neuvosto on muun muassa jättänyt antamatta kantajalle täydellistä ilmoitusta perusteluista, mukaan lukien todisteista häntä vastaan, eikä se ole antanut kantajalle täsmällisiä tietoja ja materiaaleja, joiden väitetään oikeuttavan varojen jäädyttämisen, ja kantajan on ollut nostettava tämä kanne kohtuuttoman lyhyessä määräajassa.
7. Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantajan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja omistusoikeuksia on loukattu ja muun muassa siihen, että rajoittavat toimenpiteet rajoittavat näitä oikeuksia perusteettomasti ja suhteettomasti.

Kanne 14.5.2014 – Yanukovych v. neuvosto

(Asia T-347/14)

(2014/C 253/53)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Viktor Viktorovych Yanukovych (Kiova, Ukraina) (edustaja: T. Beazley, QC)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 5.3.2014 annetun neuvoston päätöksen 2014/119/YUTP (EUVL L 66, s. 26), sellaisena kuin se on muutettuna 14.4.2014 annetulla neuvoston päätöksellä 2014/216/YUTP (EUVL L 111, s. 91) ja Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 5.3.2014 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 208/2014 (EUVL L 66, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 14.4.2014 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 381/2014 (EUVL L 111, s. 33), siltä osin kuin ne koskevat kantajaa, sekä
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että Euroopan unionin neuvostolla (jäljempänä neuvosto) ei ollut asianmukaista oikeudellista perustaa päätöksen ja asetuksen antamiselle. Kanteen tueksi esitetään muun muassa (a) väite siitä, että neuvoston päätös ei täyttänyt edellytyksiä, joita on asetettu neuvoston vetoamiselle SEU 29 artiklaan. Näin on muun muassa siksi, että: (1) neuvosto ei itse asiassa kyennyt pysyttelemään nimenomaisesti mainitsemisessa tavoitteissaan (oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen lujittaminen Ukrainassa), sillä se esitti myöhemmin luettelossa mainitsemisen perusteluina (jotka liittyvät väitettyn Ukrainan valtion varojen kavaltamiseen ja kyseisten varojen siirtämiseen laittomasti Ukrainan ulkopuolelle, minkä kantaja kieltää) perusteluja, jotka eivät olleet yhteensopivia SEU 21 artiklassa määrättyjen nimenomaisten tai minkään sen kannalta merkityksellisten tavoitteiden kanssa ja jotka eivät noudattaneet niitä. (2) Neuvoston päätös ja neuvoston asetus ovat ristiriidassa muiden SEU 21 artiklassa määrättyjen merkityksellisten tavoitteiden kanssa, sillä niillä ei "lujiteta ja tueta demokratiaa... ja kansainvälisen oikeuden periaatteita", erityisesti kun niissä todetaan virheellisesti, ja toimitaan sillä perusteella, että presidentti Yanukovych eli Ukrainan demokraattisesti valittu ja laillinen presidentti on, vastoin Ukrainan lakia ja kansainvälistä oikeutta, "ent. presidentti", ja tuetaan niin sanottua "siirtymäajan presidenttiä ja hallitusta", joita ei ole valittu laillisesti ja demokraattisesti ja jotka ovat ottaneet sen vallan, joka heillä on, laittomalla väkivallalla vastoin oikeusvaltioperiaatetta, demokraattisia periaatteita ja kansainvälistä oikeutta. (b) Väite siitä, että SEUT 215 artiklan soveltamisedellytykset eivät täyttyneet, koska SEU:n V osaston 2 jakson nojalla pätevää päätöstä ei ollut olemassa. (c) Väite siitä, että riittävää yhteyttä SEUT 215 artiklaan vetoamiseksi kantajaa vastaan ei ollut olemassa.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto käytti väärin sillä olevaa harkintavaltaa. Neuvoston päätöksen täytäntöönpanon (ja näin ollen myös asetuksen täytäntöönpanon) varsinaisena tavoitteena oli lähinnä niin sanotun Ukrainan "siirtymäajan hallinnon" suosion saavuttaminen niin, että Ukraina jatkoi lähemmin yhteyksin Euroopan unioniin (kun Ukrainan demokraattisesti valittu presidentti ja hänen hallituksensa olivat torjuneet tällaiset lähemmät suhteet), eikä siis päätöksessä ja asetuksessa avoimesti esitetyt perustelut.
3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto ei esittänyt perusteluja. Päätöksessä ja asetuksessa esitetyt perustelut kantajan sisällyttämiselle luetteloon ovat (paitsi vääriä) kaavamaisia, epäasiallisia ja puutteellisia vaadittavan yksityiskohtaisuuden kannalta.
4. Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantaja ei täyttänyt niitä edellytyksiä, jotka asetettiin henkilön luetteloon sisällyttämiselle, kyseisenä ajankohtana. Paitsi että neuvosto ei muun muassa esittänyt merkityksellisiä tietoja, kantajan tietääkseen (a) hänen ei ollut tuomioistuimessa tai muussa asianomaisessa elimessä todettu olevan vastuussa Ukrainan valtion varojen kavaltamisesta tai kyseisten varojen laittomasta siirtämisestä, eikä (b) häneen tuolloin kohdistunut tutkimuksia osallisuudesta sellaisiin rikoksiin, jotka liittyvät Ukrainan valtion varojen kavaltamiseen ja kyseisten varojen siirtämiseen laittomasti Ukrainan ulkopuolelle.

5. Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto syyllistyi ilmeisiin arviointivirheisiin sisällyttäessään kantajan riidanaalaisten toimien soveltamisalaan. Muiden virheiden lisäksi neuvostolla ei ollut mitään todisteita eikä missään tapauksessa mitään ”konkreettisia” todisteita, jotka osoittaisivat, että kantajaa kohtaan esitetyt väitteet olivat ”aineellisesti paikkansapitäviä”, ja se luotti perusteettomasti laittoman, niin sanotun ”siirtymäajan hallinnon”, joka pyrki vallan kaappaamiseen ja jolla oli selvä kannustin esittää tällaisia väitteitä epäasiallisten tavoitteiden saavuttamiseksi, esittämiin väitteisiin.
6. Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantajan puolustautumisoikeuksia on loukattu ja/tai että hänelle ei ole tarjottu tehokasta oikeussuojaa. Neuvosto on muun muassa jättänyt antamatta kantajalle täydellistä ilmoitusta perusteluista, mukaan lukien todisteista häntä vastaan, eikä se ole antanut kantajalle täsmällisiä tietoja ja materiaaleja, joiden väitetään oikeuttavan varojen jäädyttämisen, ja kantajan on ollut nostettava tämä kanne kohtuuttoman lyhyessä määräajassa.
7. Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantajan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja omistusoikeuksia on loukattu ja muun muassa siihen, että rajoittavat toimenpiteet rajoittavat näitä oikeuksia perusteettomasti ja suhteettomasti.

Kanne 14.5.2014 – Yanukovych v. neuvosto

(Asia T-348/14)

(2014/C 253/54)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Donetsk, Ukraina) (edustaja: T. Beazley, QC)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 5.3.2014 annetun neuvoston päätöksen 2014/119/YUTP (EUVL L 66, s. 26), sellaisena kuin se on muutettuna 14.4.2014 annetulla neuvoston päätöksellä 2014/216/YUTP (EUVL L 111, s. 91) ja Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 5.3.2014 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 208/2014 (EUVL L 66, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 14.4.2014 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 381/2014 (EUVL L 111, s. 33), siltä osin kuin ne koskevat kantajaa, sekä
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että Euroopan unionin neuvostolla (jäljempänä neuvosto) ei ollut asianmukaista oikeudellista perustaa päätöksen ja asetuksen antamiselle. Kanteen tueksi esitetään muun muassa (a) väite siitä, että neuvoston päätös ei täyttänyt edellytyksiä, joita on asetettu neuvoston vetoamiselle SEU 29 artiklaan. Näin on muun muassa siksi, että: (1) neuvosto ei itse asiassa kyennyt pysyttelemään nimenomaisesti mainitsemista tavoitteissaan (oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen lujittaminen Ukrainassa), sillä se esitti myöhemmin luettelossa mainitsemisen perusteluina (jotka liittyvät väitettyyn Ukrainan valtion varojen kavaltamiseen ja kyseisten varojen siirtämiseen laittomasti Ukrainan ulkopuolelle, minkä kantaja kieltää) perusteluja, jotka eivät olleet yhteensopivia SEU 21 artiklassa määrättyjen nimenomaisten tai minkään sen kannalta merkityksellisten tavoitteiden kanssa ja jotka eivät noudattaneet niitä. (2) Neuvoston päätös ja neuvoston asetukset ovat ristiriidassa muiden SEU 21 artiklassa määrättyjen merkityksellisten tavoitteiden kanssa, sillä niillä ei ”lujiteta ja tueta demokratiaa... ja kansainvälisen oikeuden periaatteita”, erityisesti kun niissä todetaan virheellisesti, ja toimitaan sillä perusteella, että presidentti Yanukovych eli Ukrainan demokraattisesti valittu ja laillinen presidentti on, vastoin Ukrainan lakia ja kansainvälistä oikeutta, ”ent. presidentti”, ja tuetaan niin sanottua ”siirtymäajan presidenttiä ja hallitusta”, joita ei ole valittu laillisesti ja demokraattisesti ja jotka ovat ottaneet sen vallan, joka heillä on, laittomalla väkivallalla vastoin oikeusvaltioperiaatetta, demokraattisia periaatteita ja kansainvälistä oikeutta. (b) Väite siitä, että SEUT 215 artiklan soveltamisedellytykset eivät täyttyneet, koska SEU:n V osaston 2 jakson nojalla pätevää päätöstä ei ollut olemassa. (c) Väite siitä, että riittävää yhteyttä SEUT 215 artiklaan vetoamiseksi kantajaa vastaan ei ollut olemassa.

2. Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto käytti väärin sillä olevaa harkintavaltaa. Neuvoston päätöksen täytäntöönpanon (ja näin ollen myös asetuksen täytäntöönpanon) varsinaisena tavoitteena oli lähinnä niin sanotun Ukrainan ”siirtymäajan hallinnon” suosion saavuttaminen niin, että Ukraina jatkoi lähemmin yhteyksin Euroopan unioniin (kun Ukrainan demokraattisesti valittu presidentti ja hänen hallituksensa olivat torjuneet tällaiset lähemmät suhteet), eikä siis päätöksessä ja asetuksessa avoimesti esitetyt perustelut.
3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto ei esittänyt perusteluja. Päätöksessä ja asetuksessa esitetyt perustelut kantajan sisällyttämiseksi luetteloon ovat (paitsi vääriä) kaavamaisia, epäasiallisia ja puutteellisia vaadittavan yksityiskohtaisuuden kannalta.
4. Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantaja ei täyttänyt niitä edellytyksiä, jotka asetettiin henkilön luetteloon sisällyttämiseksi, kyseisenä ajankohtana. Paitsi että neuvosto ei muun muassa esittänyt merkityksellisiä tietoja, kantajan tietääkseen (a) hänen ei ollut tuomioistuimessa tai muussa asianomaisessa elimessä todettu olevan vastuussa Ukrainan valtion varojen kavaltamisesta tai kyseisten varojen laittomasta siirtämisestä, eikä (b) häneen tuolloin kohdistunut tutkimuksia osallisuudesta sellaisiin rikoksiin, jotka liittyvät Ukrainan valtion varojen kavaltamiseen ja kyseisten varojen siirtämiseen laittomasti Ukrainan ulkopuolelle.
5. Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto syyllistyi ilmeisiin arviointivirheisiin sisällyttäessään kantajan riidanalaisten toimien soveltamisalaan. Muiden virheiden lisäksi neuvostolla ei ollut mitään todisteita eikä missään tapauksessa mitään ”konkreettisia” todisteita, jotka osoittaisivat, että kantajaa kohtaan esitetyt väitteet olivat ”aineellisesti paikkansapitäviä”, ja se luotti perusteettomasti laittoman, niin sanotun ”siirtymäajan hallinnon”, joka pyrki vallan kaappaamiseen ja jolla oli selvä kannustin esittää tällaisia väitteitä epäasiallisten tavoitteiden saavuttamiseksi, esittämiin väitteisiin.
6. Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantajan puolustautumisoikeuksia on loukattu ja/tai että hänelle ei ole tarjottu tehokasta oikeussuojaa. Neuvosto on muun muassa jättänyt antamatta kantajalle täydellistä ilmoitusta perusteluista, mukaan lukien todisteista häntä vastaan, eikä se ole antanut kantajalle täsmällisiä tietoja ja materiaaleja, joiden väitetään oikeuttavan varojen jäädyttämisen, ja kantajan on ollut nostettava tämä kanne kohtuuttoman lyhyessä määräajassa.
7. Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantajan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja omistusoikeuksia on loukattu ja muun muassa siihen, että rajoittavat toimenpiteet rajoittavat näitä oikeuksia perusteettomasti ja suhteettomasti.

Kanne 19.5.2014 – Comercializadora Eloro v. SMHV – Zumex Group (zumex)

(Asia T-354/14)

(2014/C 253/55)

Kannekirjelmän kieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Comercializadora Eloro, SA (Ecatepec, Meksiko) (edustaja: asianajaja J. L. de Castro Hermida)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Zumex Group, SA (Moncada, Espanja)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- katsomaan hallinnollisen menettelyn kuluessa ja tämän kanteen käsittelyssä esitettyjen asiakirjojen perusteella, että kantaja on esittänyt riittävän näytön aikaisemman tavaramerkkinsä ”JUMEX” käyttämisestä luokkaan 32 kuuluvien mehujen yhteydessä
- epäämään kantajan ja väitteen tekijän merkin aikaisemmasta käytöstä esittämän näytön johdosta haetun tavaramerkin ”ZUMEX” rekisteröinnin kaikkien luokkaan 32 kuuluvien tavaroiden osalta, koska kuluttajille syntyy sekaannusvaaraa, jos molempia merkkejä käytetään markkinoilla, kun otetaan huomioon niiden kirjoitusasun samankaltaisuus ja samanlainen käyttö.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Zumez Group, SA.

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki, jossa on sanaosa "zumex", luokkaan 32 kuuluvia tavaroita varten – yhteisön tavaramerkkihakemus nro 6 845 598.

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja.

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Sanamerkki "JUMEX" luokkaan 32 kuuluvia tavaroita varten.

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Väiteosaston ratkaisun kumoaminen ja väitteen hylkääminen.

Kanneperusteet:

- näyttö aikaisemman tavaramerkin käytöstä
- asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 2 kohdan rikkominen.

Kanne 23.5.2014 –CareAbout v. SMHV – Florido Rodríguez (Kerashot)

(Asia T-356/14)

(2014/C 253/56)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: CareAbout GmbH (Düsseldorf, Saksa) (edustajat: asianajajat E. P. Mes, C. Graf von der Groeben, G. Rother, J. Bühling, A. Verhauwen, J. Künzel, D. Jestaedt, M. Bergermann, J. Vogtmeier ja A. Kramer)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: José Luis Florido Rodríguez (Sevilla, Espanja)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 24.3.2014 asiassa R 1569/2013-4 tekemän päätöksen 1, 2 ja 4 osalta
- velvoittamaan SMHV:n vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan yleisessä tuomioistuimessa väitemenettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki Kerashot luokkiin 1, 3 ja 21 kuuluvia tavaroita varten – rekisteröintihakemus nro 10 669 571

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: José Luis Florido Rodríguez

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kansallinen kuviomerkki, johon sisältyvät sananosat K KERASOL luokkaan 3 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Väiteosaston päätöksen osittainen kumoaminen ja väitteen osittainen hyväksyminen

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 23.5.2014 – Experience Hendrix LLC v. SMHV – JH Licence (Jimi Hendrix)

(Asia T-357/14)

(2014/C 253/57)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Experience Hendrix LLC (Tukwila, USA) (edustaja: barrister M. Vanhegan ja solicitor P. Gardiner)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: JH Licence GmbH (Pommelsbrunn, Saksa)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 24.3.2014 asiassa R 782/2012-4 tekemän päätöksen
- julistamaan riitautetun yhteisön tavaramerkin mitättömäksi
- velvoittamaan yhteisön tavaramerkin haltijan korvaamaan kantajalle mitättömyysoastossa aiheutuneet kulut
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kantajalle valituslautakunnassa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet kulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Sanamerkki "Jimi Hendrix" luokkiin 9 ja 15 kuuluvia tavaroita varten – yhteisön tavaramerkkirekisteröinti nro 4 626 685

Yhteisön tavaramerkin haltija: JH Licence GmbH

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Kantaja

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen perustelut: Asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 53 artiklan 2 kohdan a alakohdan rikkominen

Mitättömyysoaston ratkaisu: Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistaminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Mitättömyysoaston ratkaisun kumoaminen ja mitättömyysvaatimuksen hylkääminen

Kanneperusteet:

- Asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen;
- Asetuksen N:o 207/2009 53 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 78 artiklan rikkominen;

— Asetuksen N:o 207/2009 53 artiklan 2 kohdan a alakohdan rikkominen.

Kanne 23.5.2014 – Hoteles Catalonia v. SMHV – Caixa d'Estalvis de Catalunya (HOTEL CATALONIA LA PEDRERA)

(Asia T-358/14)

(2014/C 253/58)

Kannekirjelmän kieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Hoteles Catalonia, SA (Barcelona, Espanja) (edustajat: asianajajat J. Grau Mora, A. Torrente Tomás ja Y. Sastre Canet)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Caixa d'Estalvis de Catalunya (Barcelona, Espanja)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ensimmäisen valituslautakunnan 27.2.2014 asiassa R 1227/2013-1 tekemän päätöksen, jossa hylätään yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus nro 10 163 814 "HOTEL CATALONIA LA PEDRERA", jonka HOTELES CATALONIA S.A. on tehnyt ja jonka SHMV:n on siis hyväksyttävä
- velvoittamaan SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki "HOTEL CATALONIA LA PEDRERA" luokkaan 43 kuuluvia palveluja varten – yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus nro 10 163 814

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Caixa d'Estalvis de Catalunya

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: sanamerkistä koostuva yhteisön tavaramerkki ja kansallinen tavaramerkki "LA PEDRERA" luokkaan 42 kuuluvia palveluja varten

Väiteosaston ratkaisu: väitteen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 27.5.2014 – Federación Nacional de Cafeteros de Colombia v. SMHV – Accelerate (COLOMBIANO COFFEE HOUSE)

(Asia T-359/14)

(2014/C 253/59)

Kannekirjelmän kieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Federación Nacional de Cafeteros de Colombia (Bogota, Kolumbia) (edustajat: asianajajat A. Pomares Caballero ja M. Pomares Caballero)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Accelerate s.a.l. (Beirut, Libanon)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- muuttamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) viidennen valituslautakunnan 27.3.2014 asiassa R 1200/2013-5 tekemää päätöstä siten, että se toteaa, että asetuksen N:o 207/2009 53 artiklan 1 kohdan c alakohdassa mainitun suhteellisen mitättömyysperusteen, mainitun asetuksen 52 artiklan 1 kohdan a alakohdassa mainitun ehdottoman mitättömyysperusteen tai asetuksen N:o 510/2006 14 artiklassa säädetyn mitättömyysperusteen soveltamisedellytykset täyttyvät kaikkien niiden tavaroiden ja palveluiden osalta, joita mitättömyysvaatimus koskee
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä hylätään mitättömyysvaatimus seuraavien luokkaan 30 kuuluvien tavaroiden osalta: ”riisi, tapioka, saago; jauhot ja viljavalmisteet, leipä, leivonnaiset ja makeiset, jäätelöt; hunaja, siirappi; hiiva, leivinjauhe; suola, sinappi; etikka, kastikkeet (mauste-); mausteet; jää” ja seuraavien luokkaan 43 kuuluvien palveluiden osalta: ”ravitseminen; tilapäismajoitus”; ja
- joka tapauksessa velvoittamaan SMHV:n vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: kuviomerkki, jossa on sanat ”COLOMBIANO COFFEE HOUSE” luokkiin 30 ja 43 kuuluville tavaroille ja palveluille – yhteisön tavaramerkki nro 4 635 553

Yhteisön tavaramerkin haltija: Accelerate s.a.l.

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: kantaja

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen perustelut: suojattu maantieteellinen merkintä, joka sisältää sanat ”Café de Colombia”

Mitättömyysosaston ratkaisu: mitättömyysvaatimuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet:

- asetuksen N:o 510/2006 14 artiklan rikkominen
- asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 4 kohdan ja asetuksen N:o 510/2006 13 artiklan rikkominen
- olennaisten muotomääräysten rikkominen puutteellisten perustelujen vuoksi
- asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan k alakohdan rikkominen
- asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan g alakohdan rikkominen.

Kanne 21.5.2014 – Švyturyš-Utenos Alus v. SMHV – Nordbrand Nordhausen (KISS)

(Asia T-360/14)

(2014/C 253/60)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Švyturyš-Utenos Alus UAB (Utena, Liettua) (edustajat: asianajaja R. Žaboliene ja asianajaja I. Lukauskienė)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Nordbrand Nordhausen GmbH (Nordhausen, Saksa)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 17.3.2014 asiassa R 1302/2013-4 tekemän päätöksen
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki KISS luokkaan 33 kuuluvia tavaroita varten – rekisteröintihakemus nro 10 620 565

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Nordbrand Nordhausen GmbH

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Sanamerkki CRISS luokkaan 33 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Väiteosaston päätöksen kumoaminen ja rekisteröintihakemuksen hylkääminen

Kanneperusteet:

- Asetuksen N:o 2868/95 20 säännön 7 kohdan c alakohdan, kun se luetaan yhdessä saman asetuksen 50 säännön 1 kohdan kanssa luettuna yhdessä asetuksen N:o 207/2009 55 artiklan 1 kohdan kanssa, rikkominen
- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 2.6.2014 – Secolux v. komissio

(Asia T-363/14)

(2014/C 253/61)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Secolux, Association pour le contrôle de la sécurité de la construction (Capellen, Luxemburg) (edustaja: asianajaja N. Prüm-Carré)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan komission pääsihteerin 1.4.2014 ja 14.4.2014 tekemät päätökset, joilla kieltäydettiin luovuttamasta kaikkia niitä asiakirjoja, jotka liittyvät hankintasopimuksen nro 02/2013/01L ”Turvatarkastukset” osan 1 tekomenettelyyn ja muun muassa voittaneen alihankkijan tarjoukseen, hintaluetteloon, tämän tarjouksen arviointikertomukseen sekä sopimuspuoleksi valitun kanssa tehtyyn palvelusopimukseen
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että hakemukseen, jolla pyydettiin saada tutustua kaikkiin hankintasopimuksen tekomenettelyyn liittyviin asiakirjoihin, ei vastattu, siltä osin kuin kantajan mukaan on vastattu vain niihin hakemuksiin saada tutustua asiakirjoihin, jotka koskivat arviointikertomusta, voittaneen alihankkijan tarjousta, hintaluetteloa sekä palvelusopimusta, joka tehtiin voittaneen alihankkijan kanssa.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että asetuksen N:o 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklassa säädettyä on rikottu.
 - Kieltäytyminen luovuttamasta asiakirjoja sillä perusteella, että se vahingoittaisi yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suojaa asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla, ei kantajan mukaan ole pätevä perustelu sikäli kuin olisi voitu luovuttaa versio, josta luottamukselliset tiedot on poistettu.
 - Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetun taloudellisten etujen suojaan liittyvän poikkeuksen soveltaminen ei ole kantajan mukaan perusteltua siltä osin kuin arviointikertomus ja hintaluettelo eivät kantajan mukaan sisällä mitään tietoja teknisistä resursseista tai henkilöstöresursseista, eikä niissä paljasteta tietotaitoja tai tiettyä teknisyyttä.
 - Kantajan mukaan päätöksentekomenettelyä ei olisi vahingoitettu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla sikäli kuin (1) hankintapäätös oli tehty ja palvelusopimus oli allekirjoitettu voittaneen alihankkijan kanssa sillä hetkellä, kun tehtiin päätös kieltäytyä luovuttamasta asiakirjoja, (2) pyydetty asiakirjat eivät ole myöskään asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja mielipiteitä, eikä sikäli kuin asiakirjojen luovuttaminen ei olisi missään tapauksessa ollut omiaan vahingoittamaan komission päätöksentekomenettelyä.
 - Kantajan mukaan on olemassa ylivoimainen yleinen etu, nimittäin avoimuuden periaate budjetin toimeenpanossa.
 - Kantajan mukaan ei ole osoitettu, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu asiakirjojen osittainen luovuttaminen ei olisi ollut mahdollista.
3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei tehtyjä päätöksiä perusteltu tosiasiallisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetys (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

Kanne 27.5.2014 – CBM Creative Brands Marken v. SMHV – Aeronautica Militare – Stato Maggiore (TRECOLORE)**(Asia T-365/14)****(2014/C 253/62)***Kannekirjelmän kieli: englanti***Asianosaiset**

Kantaja: CBM Creative Brands Marken GmbH (Zürich, Sveitsi) (edustajat: asianajajat U. Lüken, M. Grundmann ja N. Kerger)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Aeronautica Militare – Stato Maggiore (Rooma, Italia)

Vaativukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) viidennen valituslautakunnan 1.4.2014 asiassa R 411/2013-5 tekemän päätöksen siltä osin kuin viides valituslautakunta kumosi väiteosaston päätöksen, hyväksyi väitteen ja hylkäsi hakemuksen nro 009 877 416 luokkiin 18 ja 25 kuuluvien tavaroiden osalta ja luokkaan 35 kuuluvien palvelujen ”Vähittäiskauppapalvelut, myös WWW-sivustojen ja ostoskanavien välityksellä seuraavien tavaroiden alalla: vaatteet, jalkineet, päähineet, aurinkolasit, jalometallit ja niiden seokset ja jalometalliset tai jalometallilla päällystetyt tavarat, korut, jalokivet, kellot ja ajanmittauslaitteet, nahat ja nahan jäljitelmät sekä niistä tehdyt tavarat, eläinten nahat ja vuodot, matka-arkut ja -laukut, laukut, käsilaukut, lompakot, kukkarot, avainkotelot, selkäreput, kassit, sateenvarjat, päivänvarjat ja kävelykepit, piiskat, valjaat ja satulavarusteet” osalta;

- hylkäämään hakemusta nro 009 877 416 vastaan tehdyn väitteen kokonaisuudessaan;
- velvoittamaan SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: kuviomerkki, joka sisältää sanaosan "TRECOLORE", luokkiin 18, 25 ja 35 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten – yhteisön tavaramerkkihakemus nro 9 877 416

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Aeronautica Militare – Stato Maggiore

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Yhteisön ja kansallinen sana- ja kuviomerkki "FRECCE TRICOLORI" luokkiin 9, 14, 16, 18, 20, 25, 28 ja 41 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen kokonaisuudessaan

Valituslautakunnan ratkaisu: Väiteosaston ratkaisu kumoaminen osittain

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 5 kohdan rikkominen

Kanne 28.5.2014 – August Storck v. SMHV (2good)

(Asia T-366/14)

(2014/C 253/63)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: August Storck KG (Berliini, Saksa) (edustajat: asianajaja I. Rohr, asianajaja A. Richter, asianajaja P. Goldenbaum ja asianajaja T. Melchert)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 27.2.2014 asiassa R 996/2013-1 tekemän päätöksen
- velvoittamaan vastaajan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Euroopan unionin nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin kohteena oleva sanamerkki 2good luokkaan 30 kuuluvia tavaroita varten – rekisteröintihakemus nro 1 133 636

Tutkijan päätös: Rekisteröintihakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 29.5.2014 – Sequoia Capital Operations v. SMHV – Sequoia Capital (SEQUOIA CAPITAL)**(Asia T-369/14)**

(2014/C 253/64)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Sequoia Capital Operations LLC (Menlo Park, Kalifornia, Yhdysvallat) (edustajat: solicitor F. Delord ja solicitor A. Rendle sekä barrister G. Hollingworth)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Sequoia Capital LLP (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 18.3.2014 asiassa R 1457/2013-4 tekemän päätöksen
- velvoittamaan harmonisointiviraston ja vastapuolen valituslautakunnassa vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan harmonisointivirastossa ja yleisessä tuomioistuimessa sekä korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Sanamerkki SEQUOIA CAPITAL luokkiin 35, 36 ja 42 kuuluvia palveluja varten, rekisteröintihakemus nro 7 465 347

Yhteisön tavaramerkin haltija: Kantaja

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Sequoia Capital LLP

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen perustelut: Sanamerkki nro 4 102 141 SEQUOIA luokkiin 9, 16 ja 36 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

Mitättömyysoaston ratkaisu: Vaatimuksen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 4.6.2014 – Volkswagen v. SMHV (ULTIMATE)**(Asia T-385/14)**

(2014/C 253/65)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Volkswagen AG (Wolfsburg, Saksa) (edustaja: asianajaja U. Sander)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 24.3.2014 asiassa R 1787/2013-1 antaman päätöksen
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki ULTIMATE luokkaan 12, 28, 35 ja 37 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

Tutkijan päätös: Rekisteröintihakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 24.5.2014 – Fih Holding ja Fih Ehrversbank v. komissio

(Asia T-386/14)

(2014/C 253/66)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantajat: Fih Holding A/S (Kööpenhamina, Tanska) ja Fih Ehrversbank A/S (Kööpenhamina) (edustaja: asianajaja O. Koktvedgaard)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan komission 11.3.2014 tekemän päätöksen C(2014) 1280 final, joka koskee valtiontukea SA.3445 (2012/c), jonka Tanska oli myöntänyt kiinteistöomaisuuden siirtämiseksi FIH:sta FSC:hen
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäisessä kanneperusteessa väitetään, että riidanalainen päätös on SEUT 107 artiklan 1 kohdan vastainen siltä osin kuin komissio katsoi, että "markkinaehtoinen toimija ei olisi suostunut tekemään sijoitusta osakkeenostosopimuksessa olevien ehtojen kaltaisiin ehdoin" (93 perustelukappale) ja että "tämän seurauksena toimenpiteet eivät vastaa markkinatalouden ehdoin toimivan sijoittajan periaatetta", (93 ja 94 perustelukappale) ja siltä osin kuin se totesi 1 artiklan 1 kohdassa, että omaisuudensiirto on valtiontukea.
- 2) Toisessa kanneperusteessa väitetään, ettei FSC:tä pidä verrata yksityiseen sijoittajaan, jonka toimintaa ohjaa pyrkimys saada sijoitetulle pääomalle tuottoa pitkällä aikavälillä, vaan yksityiseen velkojaan, joka pyrkii saamaan maksun saatavista, joita sillä on velalliselta, joka on taloudellisissa vaikeuksissa aiempien sitoumustensa johdosta.
- 3) Kolmannessa kanneperusteessa väitetään, että riidanalainen päätös on SEUT 107 artiklan 1 kohdan vastainen siltä osin kuin päätöksen 116 perustelukappaleessa katsotaan, että toimenpiteiden pääomanhyvitysvaikutus oli yhteensä 375 miljoonaa Tanskan kruunua (DKK), josta oli suoritettava vastike, ja että siirtoarvo ylitti käyvän arvon 254 DKK:lla, mikä puolestaan oli perittävä takaisin, ja siltä osin kuin päätöksen 1 artiklan toisessa kohdassa ja päätöksen liitteenä olevien ehtojen kuudennessa kohdassa asetetaan nämä seikat toimenpiteen hyväksyttävyyden ehdoiksi.
- 4) Neljännen kanneperusteen mukaan riidanalainen päätös on SEUT 107 artiklan 1 kohdan vastainen siltä osin kuin komissio katsoi päätöksen 103 perustelukappaleessa, että "osakkeenostosopimukseen liittyvä voitto oli 0,73 miljardia DKK:a", ja samassa perustelukappaleessa, että "pääomalle saatavan varman tuoton suuruus oli 1,33 miljardia DKK:a". Tästä syystä komission 1 artiklan toisessa kohdassa ja ehtojen kuudennessa kohdassa vaatimalle pääomahyvityksen vastikkeelle ei ole perustetta.

- 5) Viidennen kanneperusteen mukaan komissio ymmärsi väärin sopimuksen ehdot, kun se katsoi, että FIH:n on maksettava FSC:lle takaisin 254 miljoonaa DKK:a (116 perustelukappale) omaisuuden luovutuksessa käytetyn hinnan ja käyvän hinnan välisenä erotuksena.
- 6) Kuudennen perustelukappaleen mukaan riidanalainen päätös on SEUT 296 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan vastainen, koska komissio ei noudattanut sillä olevaa olennaista menettelymääräystä esittää päätöksensä perustelut.

Kanne 10.6.2014 – Duro Felguera v. komissio

(Asia T-401/14)

(2014/C 253/67)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Duro Felguera, SA (Gijón, Espanja) (edustaja: asianajaja A. López Gómez)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen
- toissijaisesti kumoamaan päätöksen, jossa luokitellaan kaikki verotukselliset toimenpiteet, jotka yhdessä muodostavat "Espanjan tax lease -järjestelmän", sisämarkkinoille soveltumattomaksi uudeksi valtiontueksi
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 ja 4 artiklan, jossa nimetään taloudellisten yhteenliittymien sijoittajayhtiöt näiden hypoteettisten tukien ainoiksi saajiksi ja siten puolestaan ainoiksi, joilla on velvollisuus palauttaa tuki
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään oletettujen tukien takaisin perimisestä unionin oikeuden yleisten periaatteiden vastaisesti
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä lausutaan sijoittajien ja muiden toimijoiden välisten yksityisoikeudellisten sopimusten lainmukaisuudesta
- velvoittamaan komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt esillä olevassa menettelyssä riidanalainen päätös on sama kuin asiassa T-515/13, Espanja v. komissio. Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäisellä kanneperusteellaan kantaja katsoo, että riidanalainen päätös rikkoo SEUT 107 artiklaa, kun siinä luokitellaan Espanjan tax lease -järjestelmä ja sen muodostavat toimenpiteet valtiontueksi. Kantaja väittää, että komission koko lähestymistapa on virheellinen, koska siinä sekoitetaan verovelvollisten voittojensa maksimoimiseksi suorittamat yksityisoikeudelliset liiketoimet veroviranomaisten veroetujen luomiseksi käyttöön ottamaan tilapäiseen mekanismiin.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu siihen, että komissio on määritellyt virheellisesti tuensaajan, sillä se on itse myöntänyt, että se, joka saa tuen tai suurimman osan siitä, on aluksen hankkiva varustamo, eikä taloudellinen yhteenliittymä. Vaikka varhennettua poistoa pyytää taloudellinen yhteenliittymä, jonka jäsenet siitä aluksi hyötyvät, se siirtyy tämän jälkeen 90 %:n osalta varustamoille.

- 3) Kolmannella kanneperusteellaan kantaja katsoo, että SEUT 107 ja SEUT 108 artiklaa on rikottu, kun Espanjan tonnistoverojärjestelmä tietyissä tapauksissa luokitellaan uudeksi tueksi eikä voimassa olevaksi tueksi.
- 4) Neljännellä kanneperusteellaan kantaja väittää, että SEUT 107 ja SEUT 296 artiklaa on rikottu, koska komissio ei ole perustellut riittävästi niitä syitä, joiden perusteella se katsoo taloudelliset yhteenliittymät ja niiden sijoittajat valtiontuen ainoiksi ja lopullisiksi saajiksi, joilla on takaisinmaksuvelvollisuus.
- 5) Viidenneksi ja toissijaisesti kantaja väittää, että on mahdotonta määrätä tuen takaisinperimisestä, koska riidanalaisella päätöksellä loukataan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, suhteellisuusperiaatetta ja luottamuksensuojan periaatetta.
- 6) Kuudenneksi ja toissijaisesti kantaja väittää, että SEUT 107 ja SEUT 108 artiklaan, neuvoston asetuksen N:o 659/1999 14 artiklaan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16 artiklaan perustuvaa toimivallan jaon periaatetta on loukattu, koska riidanalaisessa päätöksessä lausutaan sijoittajien ja muiden toimijoiden Espanjan oikeuden perusteella tekemiin yksityisoikeudellisiin sopimuksiin sisältyvien sopimuslausekkeiden pätevyydestä.

Kanne 10.6.2014 – Promoinmo v. komissio

(Asia T-406/14)

(2014/C 253/68)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Promoinmo, SL (Barcelona, Espanja) (edustaja: asianajaja A. López Gómez)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen
- toissijaisesti kumoamaan päätöksen, jossa luokitellaan kaikki verotukselliset toimenpiteet, jotka yhdessä muodostavat "Espanjan tax lease -järjestelmän", sisämarkkinoille soveltumattomaksi uudeksi valtiontueksi
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 ja 4 artiklan, jossa nimetään taloudellisten yhteenliittymien sijoittajayhtiöt näiden hypoteettisten tukien ainoiksi saajiksi ja siten puolestaan ainoiksi, joilla on velvollisuus palauttaa tuki
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään oletettujen tukien takaisin perimisestä unionin oikeuden yleisten periaatteiden vastaisesti
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä lausutaan sijoittajien ja muiden toimijoiden välisten yksityisoikeudellisten sopimusten lainmukaisuudesta
- velvoittamaan komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-401/14, Duro Felguera SA v. komissio.

Kanne 10.6.2014 – Gres La Sagra v. komissio**(Asia T-407/14)**

(2014/C 253/69)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Gres La Sagra, SL (Alameda de la Sagra (Toledo), Espanja) (edustaja: asianajaja A. López Gómez)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen
- toissijaisesti kumoamaan päätöksen, jossa luokitellaan kaikki verotukselliset toimenpiteet, jotka yhdessä muodostavat "Espanjan tax lease -järjestelmän", sisämarkkinoille soveltumattomaksi uudeksi valtiontueksi
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 ja 4 artiklan, jossa nimetään taloudellisten yhteenliittymien sijoittajayhtiöt näiden hypoteettisten tukien ainoiksi saajiksi ja siten puolestaan ainoiksi, joilla on velvollisuus palauttaa tuki
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään oletettujen tukien takaisin perimisestä unionin oikeuden yleisten periaatteiden vastaisesti
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä lausutaan sijoittajien ja muiden toimijoiden välisten yksityisoikeudellisten sopimusten lainmukaisuudesta
- velvoittamaan komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-401/14, Duro Felguera SA v. komissio.

Kanne 10.6.2014 – Venatto Design v. komissio**(Asia T-408/14)**

(2014/C 253/70)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Venatto Design, SL (Toledo, Espanja) (edustaja: asianajaja A. López Gómez)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen
- toissijaisesti kumoamaan päätöksen, jossa luokitellaan kaikki verotukselliset toimenpiteet, jotka yhdessä muodostavat "Espanjan tax lease -järjestelmän", sisämarkkinoille soveltumattomaksi uudeksi valtiontueksi

- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 ja 4 artiklan, jossa nimetään taloudellisten yhteenliittymien sijoittajayhtiöt näiden hypoteettisten tukien ainoiksi saajiksi ja siten puolestaan ainoiksi, joilla on velvollisuus palauttaa tuki
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään oletettujen tukien takaisin perimisestä unionin oikeuden yleisten periaatteiden vastaisesti
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä lausutaan sijoittajien ja muiden toimijoiden välisten yksityisoikeudellisten sopimusten lainmukaisuudesta
- velvoittamaan komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-401/14, Duro Felguera SA v. komissio.

Kanne 12.6.2014 – Embutidos Rodríguez v. komissio

(Asia T-415/14)

(2014/C 253/71)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Embutidos Rodríguez, SL (Soto de la Vega (León), Espanja) (*edustaja:* asianajaja A. López Gómez)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen
- toissijaisesti kumoamaan päätöksen, jossa luokitellaan kaikki verotukselliset toimenpiteet, jotka yhdessä muodostavat ”Espanjan tax lease -järjestelmän”, sisämarkkinoille soveltumattomaksi uudeksi valtiontueksi
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 ja 4 artiklan, jossa nimetään taloudellisten yhteenliittymien sijoittajayhtiöt näiden hypoteettisten tukien ainoiksi saajiksi ja siten puolestaan ainoiksi, joilla on velvollisuus palauttaa tuki
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään oletettujen tukien takaisin perimisestä unionin oikeuden yleisten periaatteiden vastaisesti
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä lausutaan sijoittajien ja muiden toimijoiden välisten yksityisoikeudellisten sopimusten lainmukaisuudesta
- velvoittamaan komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-401/14, Duro Felguera SA v. komissio.

Kanne 12.6.2014 – Grup Maritim TCB v. komissio**(Asia T-416/14)**

(2014/C 253/72)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset*Kantaja:* Grup Maritim TCB, SL (Barcelona, Espanja) (edustaja: asianajaja A. López Gómez)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen
- toissijaisesti kumoamaan päätöksen siltä osin kuin siinä luokitellaan kaikki verotukselliset toimenpiteet, jotka sen mukaan muodostavat "Espanjan tax lease -järjestelmän", sisämarkkinoille soveltumattomaksi uudeksi valtiontueksi
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 ja 4 artiklan, jossa nimetään taloudellisten yhteenliittymien sijoittajayhtiöt näiden hypoteettisten tukien ainoiksi saajiksi ja siten puolestaan ainoiksi, joilla on velvollisuus palauttaa tuki
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään oletettujen tukien takaisin perimisestä unionin oikeuden yleisten periaatteiden vastaisesti
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan kokonaan tai niin, että takaisin perimättä jättäminen rajoitetaan liiketoimien kannattavuuden mukaan, siltä osin kuin siinä lausutaan sijoittajien ja muiden toimijoiden välisten yksityisoikeudellisten sopimusten lainmukaisuudesta,
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-401/14, Duro Felguera SA v. komissio.

Kanne 12.6.2014 – Afar 4 v. komissio**(Asia T-417/14)**

(2014/C 253/73)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset*Kantaja:* Afar 4, SL (Madrid, Espanja) (edustaja: asianajaja A. López Gómez)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen
- toissijaisesti kumoamaan päätöksen siltä osin kuin siinä luokitellaan kaikki verotukselliset toimenpiteet, jotka sen mukaan muodostavat "Espanjan tax lease -järjestelmän", sisämarkkinoille soveltumattomaksi uudeksi valtiontueksi
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 ja 4 artiklan, jossa nimetään taloudellisten yhteenliittymien sijoittajayhtiöt näiden hypoteettisten tukien ainoiksi saajiksi ja siten puolestaan ainoiksi, joilla on velvollisuus palauttaa tuki

- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään oletettujen tukien takaisin perimisestä unionin oikeuden yleisten periaatteiden vastaisesti
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan kokonaan tai niin, että takaisin perimättä jättäminen rajoitetaan liiketoimien kannattavuuden mukaan, siltä osin kuin siinä lausutaan sijoittajien ja muiden toimijoiden välisten yksityisoikeudellisten sopimusten lainmukaisuudesta,
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-401/14, Duro Felguera SA v. komissio.

Kanne 12.6.2014 – Distribuidores y Transportistas de Productos Petrolíferos v. komissio

(Asia T-426/14)

(2014/C 253/74)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Distribuidores y Transportistas de Productos Petrolíferos, SA (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat J. García Muñoz, J. Jiménez-Blanco ja J. Corral García)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen
- velvoittamaan komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-392/14, Gutser v. komissio.

Kanne 12.6.2014 – Almoauto v. komissio

(Asia T-427/14)

(2014/C 253/75)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Almoauto, SA (Alcorcón (Madrid), Espanja) (edustajat: asianajajat J. García Muñoz, J. Jiménez-Blanco ja J. Corral García)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen
- velvoittamaan komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-392/14, Gutser v. komissio.

Kanne 12.6.2014 – Gasiber 2000 v. komissio

(Asia T-428/14)

(2014/C 253/76)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Gasiber 2000, SL (Alcorcón (Madrid), Espanja) (edustajat: asianajajat J. García Muñoz, J. Jiménez-Blanco ja J. Corral García)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen
- velvoittamaan komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-392/14, Gutser v. komissio.

Kanne 12.6.2014 – Uriinmuebles v. komissio

(Asia T-429/14)

(2014/C 253/77)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Uriinmuebles, SL (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat J. García Muñoz, J. Jiménez-Blanco ja J. Corral García)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen
- velvoittamaan komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-392/14, Gutser v. komissio.

Kanne 13.6.2014 – Remolcadores Nosa Terra ja Hospital Povisa v. komissio**(Asia T-432/14)**

(2014/C 253/78)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantajat: Remolcadores Nosa Terra, SA (Vigo, Espanja) ja Hospital Povisa, SA (Vigo) (edustaja: asianajaja J. Otero Novas)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen niiden etujen takaisinperimisen osalta, joita päätöksen mukaan kantajina olevat yhtiöt saavat eri taloudellisiin etuhytymiin kuuluvina
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä riidanalainen päätös on sama kuin asiassa T-515/13, komissio vastaan Espanja, kyseessä oleva.

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat seuraaviin kanneperusteisiin:

- 1) Espanjan tax lease -järjestelmä muodostaa kokonaisuuden, jossa siihen kuuluvat eri toimenpiteet, jotka komission kriteerien mukaan itsessään ovat lainmukaisia tai lainvastaisia, ovat välttämättömiä tekijöitä laivanrakennussopimuksen tekemiseksi espanjalaisten telakoiden kanssa.
- 2) Vaikka komission lainvastaisiksi luokittelemat välittömät edut onkin myönnetty taloudellisiin etuhytymiin kuuluville, koko järjestelmä on perustettu ja pantu täytäntöön, jotta nämä edut siirrettäisiin kaikille järjestelmään osallistuville: telakoille, taloudellisille etuhytymille, varustamoille, useiden liiketoimien järjestäjinä oleville pankeille ja välittäjäyhtiöille.
- 3) Komissio määrittää päätöksessään valtion velvollisuuden periä takaisin lainvastaisesti myönnettyt tuet, mutta vain taloudellisilta etuhytymiltä, ja siinä suljetaan pois takaisinperintävelvollisuus muiden järjestelmään osallistuvien yksiköiden osalta.
- 4) Päätöksessä ei perustella sitä, miksi komissio käyttää takaisinperintää koskevaa mahdollisuutta, eikä siinä selitetä, miksi takaisinperintävelvollisuus kohdistuu yksinomaan taloudellisiin etuhytymiin.
- 5) Päätös siitä, että vain taloudelliset etuhytymät on valittu takaisinperimisen kohteeksi, on tehty eri syistä kuin joilla oikeutetaan komissiolle annettu mahdollisuus määrätä siitä.

Kanne 13.6.2014– Superficies de Alimentación v. komissio**(Asia T-433/14)**

(2014/C 253/79)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Superficies de Alimentación, SA (Barcelona, Espanja) (edustaja: asianajaja A. López Gómez)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen
- toissijaisesti kumoamaan päätöksen siltä osin kuin siinä luokitellaan kaikki verotukselliset toimenpiteet, jotka sen mukaan muodostavat "Espanjan tax lease -järjestelmän", sisämarkkinoille soveltumattomaksi uudeksi valtiontueksi
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 ja 4 artiklan, jossa nimetään taloudellisten yhteenliittymien sijoittajayhtiöt näiden hypoteettisten tukien ainoiksi saajiksi ja siten puolestaan ainoiksi, joilla on velvollisuus palauttaa tuki
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään oletettujen tukien takaisin perimisestä unionin oikeuden yleisten periaatteiden vastaisesti
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan kokonaan tai niin, että takaisin perimättä jättäminen rajoitetaan liiketoimien kannattavuuden mukaan, siltä osin kuin siinä lausutaan sijoittajien ja muiden toimijoiden välisten yksityisoikeudellisten sopimusten lainmukaisuudesta,
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-401/14, Duro Felguera SA v. komissio.

Kanne 9.6.2014 – Tose'e Ta'avon Bank v. neuvosto

(Asia T-435/14)

(2014/C 253/80)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Tose'e Ta'avon Bank (Teheran, Iran) (edustaja: asianajaja J.-M. Thouvenin)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan kantajalle langetetun seuraamuksen pysyttämisestä tehdyn neuvoston päätöksen sellaisena kuin se on 15.3.2014 julkaistussa ilmoituksessa
- toteamaan, ettei 23.3.2012 annettua neuvoston asetusta (EU) N:o 267/2012 ole sovellettava kantajaan
- toteamaan, ettei 26.7.2010 annettua neuvoston päätöstä 2010/413/YUTP ole sovellettava kantajaan
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen, koska peruste, jonka vuoksi kantajaan kohdistetut rajoittavat toimenpiteet pidettiin voimassa, ei kuulu niihin perusteisiin, joiden nojalla vastaajalla on oikeus päättää rajoittavista toimenpiteistä.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu ilmeisen arviointivirheen muodostavaan tosiseikkokaan koskevaan virheeseen, koska kantaja ei toimi Iranin valtion johdolla eikä tue taloudellisesti Iranin hallitusta.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu perustelujen puuttumiseen.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu suhteellisuusperiaatteen ja omistusoikeuden loukkaamiseen.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu väitteeseen asetuksen N:o 267/2012⁽¹⁾ ja päätöksen 2010/413,⁽²⁾ joiden täytäntöön panemiseksi riidanalainen päätös on annettu, lainvastaisuudesta yhtäältä siksi, että niitä annettaessa on laiminlyöty SEUT 296 artiklassa vahvistettu perusteluvollisuus ja rikottu SEUT 215 artiklaa, ja toisaalta siksi, että niihin sisältyvät asiaa koskevat säännökset, joiden nojalla kantajaan kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet on pidetty voimassa, ovat perussopimusten ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan vastaisia.

⁽¹⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 kumoamisesta 23.3.2012 annettu neuvoston asetusta (EU) N:o 267/2012 (EUVL L 88, s. 1).

⁽²⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 annettu neuvoston päätös 2010/413/YUTP (EUVL L 195, s. 39).

Kanne 9.6.2014 – Neka Novin v. neuvosto

(Asia T-436/14)

(2014/C 253/81)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Neka Novin (Yusef Abad, Iran) (edustaja: asianajaja L. Vidal)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan kantajalle langetetun seuraamuksen pysyttämisestä tehdyn neuvoston päätöksen sellaisena kuin se on 15.3.2014 julkaistussa ilmoituksessa
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen, koska peruste, jonka vuoksi kantajaan kohdistetut rajoittavat toimenpiteet pidettiin voimassa, ei voi olla riittävä.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen, koska vastaaja on virheellisesti katsonut, että kantaja olisi hankkinut Iranin ydinohjelmaan suoraan sovellettavia erikoismateriaaleja.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu suhteellisuusperiaatteen ja omistusoikeuden loukkaamiseen.

Kanne 16.6.2014 – Metalúrgica Galaica v. komissio

(Asia T-442/14)

(2014/C 253/82)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Metalúrgica Galaica, SA (Narón (A Coruña), Espanja) (edustaja: asianajaja A. López Gómez)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen
- toissijaisesti kumoamaan päätöksen siltä osin kuin siinä luokitellaan kaikki verotukselliset toimenpiteet, jotka sen mukaan muodostavat "Espanjan tax lease -järjestelmän", sisämarkkinoille soveltumattomaksi uudeksi valtiontueksi
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 ja 4 artiklan, jossa nimetään taloudellisten yhteenliittymien sijoittajayhtiöt näiden hypoteettisten tukien ainoiksi saajiksi ja siten puolestaan ainoiksi, joilla on velvollisuus palauttaa tuki
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään oletettujen tukien takaisin perimisestä unionin oikeuden yleisten periaatteiden vastaisesti
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan kokonaan tai niin, että takaisin perimättä jättäminen rajoitetaan liiketoimien kannattavuuden mukaan, siltä osin kuin siinä lausutaan sijoittajien ja muiden toimijoiden välisten yksityisoikeudellisten sopimusten lainmukaisuudesta,
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-401/14, Duro Felguera SA v. komissio.

Kanne 16.6.2014 – Aprovechamientos Energéticos JG v. komissio

(Asia T-443/14)

(2014/C 253/83)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Aprovechamientos Energéticos JG, SL (Madrid, Espanja) (edustaja: asianajaja A. López Gómez)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen
- toissijaisesti kumoamaan päätöksen siltä osin kuin siinä luokitellaan kaikki verotukselliset toimenpiteet, jotka sen mukaan muodostavat "Espanjan tax lease -järjestelmän", sisämarkkinoille soveltumattomaksi uudeksi valtiontueksi
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 ja 4 artiklan, jossa nimetään taloudellisten yhteenliittymien sijoittajayhtiöt näiden hypoteettisten tukien ainoiksi saajiksi ja siten puolestaan ainoiksi, joilla on velvollisuus palauttaa tuki
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään oletettujen tukien takaisin perimisestä unionin oikeuden yleisten periaatteiden vastaisesti

- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan kokonaan tai niin, että takaisin perimättä jättäminen rajoitetaan liiketoimien kannattavuuden mukaan, siltä osin kuin siinä lausutaan sijoittajien ja muiden toimijoiden välisten yksityisoikeudellisten sopimusten lainmukaisuudesta,
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-401/14, Duro Felguera SA v. komissio.

Kanne 17.6.2014 – Laboratoires CTRS v. komissio

(Asia T-452/14)

(2014/C 253/84)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Laboratoires CTRS (Boulogne-Billancourt, Ranska) (edustajat: barrister K. Bacon, solicitor M. Utges Manley ja solicitor M. Vickers)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 artiklan siltä osin kuin kyseisessä päätöksessä lähinnä todetaan, että Cholic Acid FGK:lle annetaan lupa Orphacolin käyttöaiheita varten, tai toissijaisesti kumoamaan päätöksen 1 artiklan kokonaisuudessaan ja
- velvoittamaan komissio korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajalla on harvinaislääke Orphacolin myyntilupa. Kyseistä lääkettä voidaan käyttää kahden hyvin harvinaisen ja vakavan geneettisen maksasairauden hoitamiseen, ja sen vaikuttava aine on koolihappo. Orphacolille on myönnetty 16.9.2013 lähtien 10 vuoden kaupallinen yksinoikeus kyseistä kahta käyttöaihetta varten asetuksen N:o 141/2000⁽¹⁾ 8 artiklan mukaisesti.

Riidanalaisella päätöksellä, joka on päivätty 4.4.2014, komissio antoi myyntiluvan toiselle harvinaislääkkeelle (Cholic Acid FGK), jonka vaikuttava aine on koolihappo. Vaikka Cholic Acid FGK:lle annettiin lupa Orphacoliin nähden kolmea muuta terapeutista käyttöaihetta varten, tuotteen Cholic Acid FGK:n valmisteyhteenvedossa ja arviointikertomuksessa, jotka kantajan mukaan ovat olennainen osa riidanalaista päätöstä, oli laajoja viittauksia Cholic Acid FGK:n tehokkuuteen ja turvallisuuteen niissä terapeuttisissa käyttöaiheissa, joita varten Orphacolille oli annettu lupa.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, jonka mukaan asetuksen N:o 141/2000 8 artiklan 1 kohtaa on rikottu, koska antamalla myyntiluvan Cholic Acid FGK:lle valmisteyhteenvedon ja arviointikertomuksen ehtojen mukaisesti komissio kiersi kantajan kaupallisen yksinoikeuden, koska ehdot, joiden mukaan Cholic Acid FGK:lle myönnettiin myyntilupa, antavat lähinnä ymmärtää, että Cholic Acid FGK:lle annetaan lupa myös niitä kahta terapeutista käyttöaihetta varten, joita varten Orphacolilla on lupa.

⁽¹⁾ Harvinaislääkkeistä 16.12.1999 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 141/2000 (EYVL L 18, s. 1)

Kanne 20.6.2014 – Arocasa v. komissio**(Asia T-461/14)**

(2014/C 253/85)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Arocasa, SA (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat J. García Muñoz, J. Jiménez-Blanco ja J. Corral García)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen ja
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-392/14, Gutzer vastaan komissio.

Kanne 24.6.2014 – Vego Supermercados v. komissio**(Asia T-465/14)**

(2014/C 253/86)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Vego Supermercados, SA (La Coruña, Espanja) (edustajat: asianajajat J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero ja A. Lamadrid de Pablo)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen sikäli kuin siinä katsotaan erilaiset toimenpiteet, jotka muodostavat päätöksen mukaan niin sanotun espanjalaisen True-Lease-mallin (sistema español de arrendamiento financiero, SEAF), uudeksi ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi valtiontueksi,
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 ja 4 artiklan, joissa taloudellisten etuyhtymien sijoittajat nimetään väitettyjen tukien vastaanottajiksi ja ainoiksi takaisinperimismääräyksen vastaanottajiksi,
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään väitettyjen tukien takaisinperimisestä,
- kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä otetaan kantaa sijoittajien ja muiden toimijoiden välisten yksityisten sopimusten lainmukaisuuteen, ja
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-700/13, Bankia vastaan komissio.

Kanne 24.6.2014 – Fonditel Pensiones v. komissio**(Asia T-467/14)**

(2014/C 253/87)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Fonditel Pensiones, Entidad Gestora de Fondos de Pensiones, SA (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero ja A. Lamadrid de Pablo)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen sikäli kuin siinä katsotaan erilaiset toimenpiteet, jotka muodostavat päätöksen mukaan niin sanotun espanjalaisen True-Lease-mallin (sistema español de arrendamiento financiero, SEAF), uudeksi ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi valtiontueksi,
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 ja 4 artiklan, joissa taloudellisten etuyhtymien sijoittajat nimetään väitettyjen tukien vastaanottajiksi ja ainoiksi takaisinperimismääräyksen vastaanottajiksi,
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään väitettyjen tukien takaisinperimisestä,
- kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä otetaan kantaa sijoittajien ja muiden toimijoiden välisten yksityisten sopimusten lainmukaisuuteen, ja
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-700/13, Bankia vastaan komissio.

Kanne 24.6.2014 – Dordal v. komissio**(Asia T-469/14)**

(2014/C 253/88)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Dordal, SA (Barcelona, Espanja) (edustajat: asianajajat J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero ja A. Lamadrid de Pablo)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen sikäli kuin siinä katsotaan erilaiset toimenpiteet, jotka muodostavat päätöksen mukaan niin sanotun espanjalaisen True-Lease-mallin (sistema español de arrendamiento financiero, SEAF), uudeksi ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi valtiontueksi,
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 ja 4 artiklan, joissa taloudellisten etuyhtymien sijoittajat nimetään väitettyjen tukien vastaanottajiksi ja ainoiksi takaisinperimismääräyksen vastaanottajiksi,
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään väitettyjen tukien takaisinperimisestä,

- kumoamaan riitautetun päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä otetaan kantaa sijoittajien ja muiden toimijoiden välisten yksityisten sopimusten lainmukaisuuteen, ja
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-700/13, Bankia vastaan komissio.

Kanne 26.6.2014 – Kendrion NV v. Euroopan unionin tuomioistuin

(Asia T-479/14)

(2014/C 253/89)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Kendrion NV (Zeist, Alankomaat) (edustaja: asianajajat P. Glazener ja T. Ottervanger)

Vastaaja: Euroopan unionin tuomioistuin

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta velvoittamaan Euroopan unionin

- maksamaan korvauksena aineellisesta vahingosta 2 308 463,98 euroa tai ainakin sellaisen määrän, jonka maksettavaksi tuomitsemista unionin yleinen tuomioistuin pitää kohtuuden mukaan mahdollisena
- maksamaan korvauksena aineettomasta vahingosta ensisijaisesti 11 050 000,00 euroa tai ainakin 1 700 000,00 euroa taikka toissijaisesti määrän, josta asianosaiset sopivat unionin yleisen tuomioistuimen määräämiä menettelytapoja noudattaen, tai ainakin määrän, jonka unionin yleinen tuomioistuin vahvistaa kohtuuden mukaan
- maksamaan kaikille rahamäärille unionin yleisen tuomioistuimen kohtuuden mukaan vahvistamaa viivästyskorkoa 26.11.2013 alkaen
- korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Unionin tuomioistuin totesi 26.11.2013 antamassaan tuomiossa Kendrion vastaan komissio (C-50/12 P, EU:C:2013:771), että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan toista kohtaa oli rikottu käsiteltäessä unionin yleisessä tuomioistuimessa asiaa T-54/06, Kendrion vastaan komissio, joka koski vaatimusta [EY] 81 artiklan mukaisesta menettelystä (asia COMP/F/38.354 – Teollisuussäkit) 30.11.2005 tehdyn komission päätöksen K(2005) 4634 lopullinen, joka koskee kartellia muovisten teollisuussäkkien markkinoilla, kumoamisesta siltä osin kuin päätös koskee kantajaa sekä vaatimusta kantajalle määrätyn sakon kumoamisesta tai toissijaisesti alentamisesta.

Unionin tuomioistuin päätti samalla myös, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan toisen kohdan mukaisen velvollisuuden rikkomisesta on määrättävä seuraamus unionin yleisessä tuomioistuimessa nostettavan vahingonkorvauskanteen yhteydessä, koska tällainen kanne merkitsee tehokasta korjauskeinoa.

Kantaja katsoo, että unionin tuomioistuin on kyseisessä tuomiossa jo vahvistanut, että edellytykset sille, että yksityisille oikeussubjekteille oikeuksia perustavan oikeussäännön rikkominen on riittävän ilmeinen, täyttyvät.

Kantaja toteaa lisäksi, että kun oikeudenkäynti on tähän mennessä kestänyt viisi vuotta ja yhdeksän kuukautta vaikka kantajan mielestä kohtuullisena voitaisiin pitää kahta vuotta ja kuutta kuukautta, asian käsittelyn kohtuullinen kestoaika on ylitetty kolmella vuodella ja kolmella kuukaudella. Asian ratkaiseminen kohtuullisessa ajassa olisi siten edellyttännyt tuomion antamista 26.8.2010 eikä vasta 26.11.2013.

Asian käsittelyn kohtuuttomasta kestosta kantajalle aiheutunut aineellinen vahinko johtuu kantajalle tuona ajanjaksona aiheutuneista ylimääräisistä taloudellisista rasitteista. Tämä vahinko muodostuu komission perimästä 34 000 000 euron sakolle samalta ajanjaksolta lasketusta korosta sekä sakon ja sen korkojen maksamisesta asetetusta pankkitakauksesta samana ajanjaksona aiheutuneista kuluista. Tästä määrästä vähennetään rahoituskulut sakosta ja sen koroista, jotka olisi ollut maksettava unionille 26.8.2010, jos unionin tuomioistuin olisi antanut tuomion kyseisenä päivänä.

Kantaja vaatii asian käsittelyn kohtuuttomasta kestosta sille aiheutuneesta aineettomasta vahingosta kohtuulliseksi katsomanaan korvauksena 10 prosenttia sakon määrästä lisättynä 10 prosentilla siltä vuoden osalta, jolla oikeudenkäynti unionin tuomioistuimessa on ylittänyt kohtuullisen keston. Tällainen hyvitys on kantajan mielestä asianmukainen, koska ajankohtana, jolloin komissio antoi päätöksensä, seuraamusta korotettiin normaalisti 10 prosentilla kultakin vuodelta, jona rikkominen jatkui.

Toissijaisesti kantaja vaatii aineettomasta vahingosta kohtuullisena korvauksena 5 prosenttia sakon määrästä. Tämä määrä noudattaisi hyvitystä, jonka unionin tuomioistuin on katsonut asianmukaiseksi tähän verrattavissa tilanteissa, joissa kartellisakkoja koskevan asian ratkaiseminen on huomattavasti ylittänyt määräajan.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 10.6.2014 – Makhlouf v. neuvosto

(Yhdistetyt asiat T-433/11 ja T-98/12) ⁽¹⁾

(2014/C 253/90)

Oikeudenkäyntikieli:

Seitsemännen jaoston puheenjohtajan määräyksellä yhdistetyt asiat on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 290, 1.10.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 10.6.2014 – Othman v. neuvosto

(Asia T-109/13) ⁽¹⁾

(2014/C 253/91)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Seitsemännen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 129, 4.5.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.6.2014 – Syrian Lebanese Commercial Bank v. neuvosto

(Asia T-477/13) ⁽¹⁾

(2014/C 253/92)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Yhdeksännen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 336, 16.11.2013.

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Virkamiestuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 19.6.2014 – BN v. parlamentti

(Asia F-24/12) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Kumoamiskanne — AD 14 -palkkaluokan virkamies, joka hoitaa yksikönpäällikön toimea — Pääjohtajaa kohtaan esitetty väite työpaikkakiusaamisesta — Kieltäytyminen hyväksymästä nimitystä toisella pääosastolla neuvonantajan toimeen, johon liittyy yksikönpäällikön korotuksen menetys — Päätös toisen neuvonantajan toimeen siirtämisestä väliaikaisesti — Yksikön etu — Sääntö palkkaluokan ja viran välisestä vastaavuudesta — Vahingonkorvauskanne — Vahinko sellaisesta toiminnasta, — joka ei ole luonteeltaan päätöksentekoa)

(2014/C 253/93)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: BN (edustajat: aluksi asianajajat S. Rodrigues, A. Tymen ja A. Blot, sittemmin S. Rodrigues ja A. Tymen)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: aluksi O. Caisou-Rousseau ja J. F. de Wachter, sittemmin O. Caisou-Rousseau ja V. Montebello-Demogeot)

Oikeudenkäynnin kohde

Euroopan parlamentin puhemiehen tekemän sen päätöksen kumoamisvaatimus, jolla kantaja siirrettiin parlamentin samalla pääosastolla yksikönpäällikön toimesta yhden osaston johtajan neuvonantajan toimeen, ja vahingonkorvausvaatimus työpaikkakiusaamisesta

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan parlamentti vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan kokonaisuudessaan, ja se veloitetaan korvaamaan BN:lle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

⁽¹⁾ EUVL C 138, 12.5.2012, s. 36.

Virkamiestuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 25.6.2014 – Sumberaz Sotte-Wedemeijer v. Europol

(Asia F-119/12) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Europolin henkilöstö — Convention Europol — Europolin henkilöstösäännöt — Päätös 2009/371/JAI — Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen soveltaminen Europolin toimihenkilöihin — Väliaikaisen toimihenkilön määräaikaisen sopimuksen uudistamatta jättäminen — Kieltäytyminen tekemästä toistaiseksi voimassa olevaa väliaikaisen toimihenkilön sopimusta)

(2014/C 253/94)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Stephanie Sumberaz Sotte-Wedemeijer (Voorburg, Alankomaat) (edustaja: asianajaja J.-J. Ghosez,)

Vastaaja: Euroopan poliisivirasto (asiamiehet: aluksi D. Neumann ja D. El Khoury ja sittemmin J. Arnould, D. Neumann ja D. El Khoury)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jolla on vaadittu Europolin sen päätöksen kumoamista, jolla päätettiin olla jatkamatta kantajan palvelussuhdetta toistaiseksi voimassa olevalla sopimuksella, ja Europolin velvoittamista maksamaan kantajalle sen palkan, jota Europol olisi maksanut hänelle, jos hänen sopimustaan olisi jatkettu, ja kaikkien hänelle tosiasiallisesti suoritettujen muiden korvausten välinen erotus

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *S. Sumberazotte-Wedemeyer vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan poliisiviraston oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 379, 8.12.2012, s. 36.

Virkamiestuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 25.6.2014 – Coutureau v. Europol

(Asia F-120/12) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Europolin henkilöstö — Europol-yleissopimus — Europolin henkilöstösäännöt — Päätös 2009/371/YOS — Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen soveltaminen Europolin toimihenkilöihin — Väliaikaisen toimihenkilön määräaikaisen sopimuksen uudistamatta jättäminen — Kieltäytyminen tekemästä toistaiseksi voimassa olevaa väliaikaisen toimihenkilön sopimusta)

(2014/C 253/95)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Christèle Coutureau (Rijswijk, Alankomaat) (edustaja: asianajaja J.-J. Ghosez)

Vastaaja: Euroopan poliisivirasto (asiamiehet: aluksi D. Neumann ja D. El Khoury ja sittemmin J. Arnould, D. Neumann ja D. El Khoury)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jolla on vaadittu Europolin sen päätöksen kumoamista, jolla päätettiin olla jatkamatta kantajan palvelussuhdetta toistaiseksi voimassa olevalla sopimuksella, ja Europolin velvoittamista maksamaan kantajalle sen palkan, jota Europol olisi maksanut hänelle, jos hänen sopimustaan olisi jatkettu, ja kaikkien hänelle tosiasiallisesti suoritettujen muiden korvausten välinen erotus

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *C. Coutureau vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan poliisiviraston oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 379, 8.8.2012, s. 36.

Virkamiestuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 25.6.2014 – Maynard v. Europol(Asia F-121/12) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Euroopan poliisiviraston henkilöstö — Europol-yleissopimus — Europolin toimihenkilöiden asema — Päätös 2009/371/YOS — Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen soveltaminen Europolin toimihenkilöihin — Määräaikaisen toimihenkilön määräaikaista palvelussuhdetta ei ole jatkettu — Määräaikaisen toimihenkilön kanssa ei ole tehty toistaiseksi voimassa olevaa sopimusta)

(2014/C 253/96)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Ginny Maynard (Haag, Alankomaat) (edustaja: asianajaja J.-J. Ghosez)

Vastaaja: Euroopan poliisivirasto (asiamiehet: aluksi D. Neumann ja D. El Khoury ja sittemmin J. Arnould, D. Neumann et D. El Khoury)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jolla on vaadittu Europolin sen päätöksen kumoamista, jolla päätettiin olla jatkamatta kantajan palvelussuhdetta toistaiseksi voimassa olevalla sopimuksella, ja Europolin velvoittamista maksamaan kantajalle sen palkan, jota Europol olisi maksanut hänelle, jos hänen sopimustaan olisi jatkettu, ja kaikkien hänelle tosiasiallisesti suoritettujen muiden korvausten välinen erotus

Tuomiolauselmä

1. Kanne hylätään.
2. Maynard vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan poliisiviraston oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 379, 8.12.2012, s. 36.

Virkamiestuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 25.6.2014 – Molina Solano v. Europol(Asia F-66/13) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Europolin henkilöstö — Europol-yleissopimus — Europolin henkilöstösäännöt — Päätös 2009/371/YOS — Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen soveltaminen Europolin toimihenkilöihin — Väliaikaisen toimihenkilön määräaikaisen sopimuksen uudistamatta jättäminen — Kieltäytyminen tekemästä toistaiseksi voimassa olevaa väliaikaisen toimihenkilön sopimusta)

(2014/C 253/97)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Beatriz Molina Solano (Haag, Alankomaat) (edustaja: asianajaja J.-J. Ghosez)

Vastaaja: Euroopan poliisivirasto (asiamiehet: aluksi J. Arnould ja D. Neumann ja sittemmin J. Arnould, D. Neumann ja D. El Khoury)

Oikeudenkäynnin kohde

Henkilöstö – Vaatimus sen päätöksen kumoamisesta, jolla ei uudistettu kantajan määräaikaista työsopimusta.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) B. Molina Solano vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan poliisiviraston oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 274, 21.9.2013, s. 30.

Virkamiestuumioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 25.6.2014 – Rihn v. Europol**(Asia F-67/13) ⁽¹⁾**

(Henkilöstö — Europolin henkilöstö — Europol-sopimus — Europolin henkilöstösäännöt — Päätös 2009/371/JAI — Palvelussuhteen ehtojen soveltaminen Europolin toimihenkilöihin — Väliaikaisen toimihenkilön määräaikaisen työsopimuksen uudistamatta jättäminen — Kieltäytyminen myöntää väliaikaiselle toimihenkilölle toistaiseksi voimassa oleva työsopimus)

(2014/C 253/98)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Philippe Rihn (Haag, Alankomaat) (edustaja: asianajaja J.-J. Ghosez)

Vastaaja: Euroopan poliisivirasto (asiamiehet: aluksi J. Arnould ja D. Neumann ja sittemmin J. Arnould, D. Neumann ja D. El Khoury)

Oikeudenkäynnin kohde

Henkilöstö – Vaatimus kumota sellainen päätös, jolla ei uudistettu kantajan määräaikaista työsopimusta

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Rihn veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan Euroopan poliisiviraston oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 274, 21.9.2013, s. 31.

Kanne 18.6.2014 – ZZ v. komissio**(Asia F-56/14)****(2014/C 253/99)**

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustaja: asianajaja M. Casado García-Hirschfeld)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Vaatimus kumota kantajan eläkeoikeuksien siirtämisestä unionin eläkejärjestelmään tehdyt kaksi laskelmaa koskevaa ehdotusta, joissa sovelletaan virkamiesten henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 ja 12 artiklan uusia yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä.

Vaatimukset

- Euroopan unionin toimielinten eläkejärjestelmässä huomioon otettavien palvelusvuosien laskemista koskevasta kahdesta ehdotuksesta 20.9.2013 tehtyjen niiden päätösten kumoaminen, jotka koskevat hakemusta A112-BE-ONP ja hakemusta BE-CPIE-1 (vanha viite) ja jotka vahvistettiin nimittävän viranomaisen hylkäävällä päätöksellä, joka annettiin tiedoksi 20.3.2014
 - komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
-

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI